

สรุปข่าวประจำวัน 10-16 กันยายน 2568

พาณิชย์ ชี้ส่งออกข้าวไทยสูญ 5 หมื่นล. พืชบาทแข็งจุดมูลค่า 8 เดือนดิ่ง 33%

กระทรวงพาณิชย์เผยตัวเลขส่งออกข้าวไทย 8 เดือนแรก มีมูลค่า 101,436 ล้านบาท ลดลง 5 หมื่นล้านบาท จากปีก่อน เพราะได้รับผลกระทบจากเงินบาทแข็งค่าขึ้น 7.68%

รายงานข่าวจากกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยถึงการส่งออกข้าวไทยในช่วง 8 เดือนแรก (ม.ค.-ส.ค.) 2568 ว่า มีประมาณ 5.24 ล้านตัน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนที่มีปริมาณ 6.58 ล้านตัน หรือลดลง 20.37% โดยมีมูลค่าส่งออกเป็นเงินเหรียญสหรัฐอยู่ที่ 3,061 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ลดลงจากช่วงเดียวกันปีก่อนที่มีมูลค่า 4,267 ล้านเหรียญสหรัฐฯ หรือลดลง 28.26 %

ทั้งนี้หากคิดมูลค่าส่งออกเป็นรูปเงินบาทจะเห็นว่ามูลค่าการส่งออกข้าวได้ปรับลดลงอย่างมาก มีมูลค่า 101,436 ล้านบาท ลดลงจากปีก่อนที่มีมูลค่า 152,607 ล้านบาท หรือลดลง 51,171 ล้านบาท หรือลดลง 33% เนื่องจากเงินบาทในช่วง 8 เดือนแรกแข็งค่าขึ้น 7.68% เฉลี่ยอยู่ที่ 33.26 บาท/เหรียญสหรัฐ จากที่ปีก่อนอยู่ที่ 36.02 บาท/เหรียญสหรัฐ

สำหรับ ราคาส่งออกข้าวเฉลี่ยเดือนส.ค. 2568 ส่วนใหญ่ปรับตัวลดลงขณะที่ราคาส่งออกข้าวเหนียวเพิ่มขึ้นและราคาส่งออกข้าวหอมมะลิไทยคงที่ โดยข้าวหอมมะลิอยู่ที่ 1146 เหรียญสหรัฐ/ตัน , ข้าวหอมไทย ลดลง 6.77% เหลือ 565 เหรียญสหรัฐ/ตัน, ข้าวเหนียว เพิ่มขึ้น 3.73% เป็น 778 เหรียญสหรัฐ/ตัน, ข้าวนี้ ลดลง 4.04% เหลือ 380 เหรียญสหรัฐ/ตัน และข้าวขาว 10% ลดลง 4.60% เหลือ 373 เหรียญสหรัฐ/ตัน

ไทยยังคงส่งออกข้าวขาวมากเป็นอันดับหนึ่งสัดส่วน 47.44% ตลาดหลักคือ อิรัก จีน ญี่ปุ่น มาเลเซีย โมซัมบิก รองลงมา ได้แก่ ข้าวหอมมะลิไทย 23.49% คือสหรัฐอเมริกา เซเนกัล ฮองกง แคนาดา จีน , ข้าวนี้ 16.05% คือ แอฟริกาใต้ เยอรมนี ไนจีเรีย , ข้าวหอมไทย 7.21% คือ สหรัฐอเมริกา เซเนกัล โกตดิวัวร์, ข้าวเหนียว 4.26% คือ จีน อินโดนีเซีย สหรัฐอเมริกา และข้าวกล้อง 1.39% คือ แองโกลา ไต้หวัน เกาหลีใต้ เบลเยียม

ทั้งนี้เพื่อขยายตลาดข้าวในช่วง 5 เดือนที่เหลือของปีนี้กรมเตรียมแผนเร่งเจรจาขยายตลาดเดินทางจัดกิจกรรมส่งเสริมตลาดและเร่งดำเนินการผลักดันการส่งออกข้าวไทยตามที่ได้หารือร่วมกับภาคเอกชนสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยเพื่อช่วยให้มีคำสั่งซื้อรองรับผลผลิตข้าว

ที่มา ข่าวสดออนไลน์

ส่งออกข้าวอัปราคาอีก 10 ดอลลาร์/ตัน สู้บาทแข็ง ลดเสี่ยงขาดทุน จีแบงก์ชาติช่วยด่วน!

KEY POINTS

- ผู้ส่งออกข้าวไทยปรับขึ้นราคาข้าวขาว 5% อีก 10 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เพื่อชดเชยผลกระทบจากค่าเงินบาทที่แข็งค่าสุดในรอบ 4 ปี และลดความเสี่ยงขาดทุน
- การแข็งค่าของเงินบาททำให้ราคาข้าวไทยในตลาดโลกสูงกว่าคู่แข่งอย่างอินเดียและปากีสถาน ส่งผลให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

• สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยเรียกร้องให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเข้ามาดูแลค่าเงินบาทอย่างเร่งด่วน เพื่อช่วยเหลือผู้ส่งออกและรักษาขีดความสามารถในการแข่งขัน

นายชูเกียรติ โอภาสวงศ์ นายกิตติมศักดิ์ สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย เปิดเผยกับฐานเศรษฐกิจว่า การแข่งค่าของเงินบาทแต่ละระดับ 31 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเป็นระดับแข็งค่าสุดในรอบ 4 ปี ส่งผลกระทบโดยตรงต่อความสามารถในการแข่งขันของข้าวไทยในตลาดโลก

ทั้งนี้ราคาข้าวภายในประเทศไม่ได้ขยับขึ้น แต่พอแปลงเป็นราคา FOB ราคาข้าวขาว 5% ซึ่งเป็นชนิดข้าวที่ไทยส่งออกมากที่สุด ในเวลานี้กลับต้องปรับเพิ่มขึ้นจาก 350 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เป็น 360 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน หรือเพิ่มขึ้นอีก 10 ดอลลาร์ เพราะอัตราแลกเปลี่ยนแข็งค่า ทำให้ไทยเสียเปรียบคู่แข่งที่มีการดูแลค่าเงินอย่างใกล้ชิด

“ล่าสุดราคาข้าวขาว 5% ของไทยปรับขึ้นเป็น 360 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน จากสัปดาห์ก่อน 355 ดอลลาร์ หรือเพิ่มราว 10 ดอลลาร์ต่อตัน (310 บาท) เทียบกับคู่แข่งหลัก อินเดียขายอยู่ 350 ดอลลาร์ และปากีสถาน 355 ดอลลาร์ ที่ยังตรึงราคาได้เนื่องจากค่าเงินคงที่ ส่วนเวียดนามขายแพงกว่าไทยที่ 365-370 ดอลลาร์ต่อตัน ซึ่งเป็นผลจากการเร่งส่งออกข้าวช่วงครึ่งปีแรก ทำให้มีปริมาณข้าวส่งออกลดลง”

ขณะเดียวกัน อินเดียเตรียมระบายข้าวจากสต็อกรัฐบาลราว 20 ล้านตัน ในเดือนกันยายนนี้ เพื่อเคลียร์พื้นที่รองรับผลผลิตใหม่ โดยจะกระจายไปทั้งภาคอุตสาหกรรมผลิตเอทานอล แจกจ่ายผู้มีรายได้น้อย และเข้าสู่ตลาดส่งออก ซึ่งอาจซ้ำเติมภาวะชะลอซื้อขายในตลาดโลก ซึ่งทราบว่าขณะนี้เริ่มระบายออกมาแล้วเพื่อใช้ในภาคอุตสาหกรรมคือใช้ในการผลิตเอทานอลก่อน

“หากอินเดียปล่อยสต็อกในจังหวะเดียวกับที่ข้าวใหม่ไทยออกมาเดือนกันยายน-พฤศจิกายนจะกดดันราคาข้าวเปลือกในประเทศให้ทรุดต่ำลงไปอีก ปัจจุบันข้าวเปลือกขึ้น 25% ขายได้เพียง 5,000-6,000 บาทต่อตัน จากปีก่อนที่เคยได้ 10,000 บาทต่อตัน”

นายชูเกียรติดังมองว่า การแข่งค่าของเงินบาทไม่ได้สะท้อนเศรษฐกิจจริง ซึ่งนอกจากเป็นผลพวงจากค่าเงินดอลลาร์ที่อ่อนค่าแล้ว ยังอาจเชื่อมโยงกับการส่งออกทองคำไปกัมพูชาที่เพิ่มผิดปกติระดับหมื่นล้านบาทต่อเดือน ซึ่งส่วนตัวตั้งข้อสังเกตว่าอาจเกี่ยวข้องกับเงินทุนสีเทาหรือการฟอกเงินเรื่องนี้ไม่เพียงทำลายศักยภาพส่งออกข้าว แต่กระทบต่อขีดความสามารถการแข่งขันของทั้งประเทศ

สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยประเมินว่า เป้าหมายการส่งออกข้าวปี 2568 ที่ 7.5 ล้านตัน เริ่มมีความเสี่ยงสูงหากเงินบาทยังคงแข็งค่า และอินเดียเดินหน้าระบายสต็อกข้าวขนาดใหญ่กดดันราคาตลาดโลกในช่วงปลายปี

ที่มา ฐานเศรษฐกิจ

ผู้ส่งออกข้าว จีรัฐ-แบงก์ชาติ แก้อาบทแข็ง วาระเร่งด่วน ชี้กระทบแข่งขัน-ชาวนา

ผู้ส่งออกข้าว จีรัฐ-แบงก์ชาติ เร่งออกมาตรการแก้อาบทแข็ง ชี้ สถานการณ์นี้ถือเป็น วาระเร่งด่วน เพราะส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของการส่งออกข้าวไทยและรายได้ของเกษตรกรไทยที่หายไปถึงหลักพันบาทต่อตัน

วันที่ 10 กันยายน 2568 นายเจริญ เหล่าธรรมทัศน์ นายกสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย แถลงการณ์ในนามสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยว่า ขอแสดงความ ห่วงใยและความกังวลอย่างยิ่ง ต่อสถานการณ์การแข่งค่าของค่าเงินบาทอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อความสามารถในการแข่งขันของข้าวไทยในตลาดโลก และรายได้ของเกษตรกรไทยนับล้านครัวเรือน

นับตั้งแต่ต้นปี 2568 ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นกว่า 7% ขณะที่ประเทศผู้ส่งออกข้าวรายสำคัญ เช่น อินเดีย เวียดนาม และปากีสถาน ต่างมีค่าเงินอ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับดอลลาร์สหรัฐฯ ทำให้ความแตกต่างด้าน อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างไทยกับคู่แข่งสูงมากถึง 10 %

ข้อมูลอัตราแลกเปลี่ยน (ที่มา: xe.com) โดยค่าบาทไทย (THB) เดิมอยู่ที่ 34.33 /USD ปัจจุบันแข็งค่าที่ 31.68 /USD เป็นการแข็งค่าขึ้น +7.7% ขณะที่ ค่าเงินรูปีอินเดีย (INR) อยู่ที่ 85.57/USD กลับอ่อนค่าลงที่ 88.19 /USD หรืออ่อนค่าลง -3.1%

เช่นเดียวกับดองเวียดนาม (VND) : 26,269 /USD อ่อนค่าอยู่ 26,396 /USD หรืออ่อนค่าลง-3.6% รวมถึง ค่าเงินรูปีปากีสถาน (PKR) : 283.69 /USD อ่อนค่าที่ 283.53 /USD หรือ อ่อนค่า -1.8% จะเห็นได้ว่าส่วนต่าง ค่าเงินเมื่อเทียบกับไทย ของอินเดีย 10.8% เวียดนาม 11.3% และปากีสถาน 9.5%

นายเจริญ กล่าวอีกว่า เพื่อให้เห็นภาพชัดเจน หากผู้ส่งออกไทย อินเดีย เวียดนาม และปากีสถาน ต่างขาย ข้าวขาว 5% ในราคา FOB 350 ดอลลาร์สหรัฐ/ตัน เท่ากัน รายได้ที่แปลงเป็นเงินบาทจะแตกต่างกัน ดังนี้ ไทย มี รายได้จากการขาย 11,025 บาทต่อตัน ในขณะที่อินเดีย มีส่วนต่างค่าเงินเมื่อเทียบกับไทยที่ 10.8% รายได้จากการ ขายข้าวอยู่ที่ 12,216 บาทต่อตัน มีรายได้มากกว่าไทยถึง 1,191 บาท ต่อตัน

เช่นเดียวกับคู่แข่งสำคัญของไทยอย่างเวียดนาม ที่มีส่วนต่างค่าเงิน ถึง 11.3% รายได้จากการขายข้าว อยู่ ที่ 12,271 บาทต่อตัน มีรายได้มากกว่าไทยถึง 1,246 บาทต่อตัน หรือแม้แต่ปากีสถาน ที่มีส่วนต่างค่าเงิน 9.5% มี รายได้จากการขายข้าว 12,072 บาทต่อตัน มีรายได้มากกว่าไทย 1,047 บาทต่อตันแสดงให้เห็นว่า แม้ราคาขาย FOB เท่ากัน แต่ประเทศคู่แข่งได้รับเงินมากกว่าไทยถึง 1,000-1,250 บาท/ตัน

หมายความว่า ชาวนาไทยได้รับรายได้น้อยกว่าชาวนาประเทศคู่แข่งทันทีจากผลของค่าเงินบาทแข็ง ไม่ใช่ เพราะราคาข้าวต่ำกว่า แต่เป็นเพราะความเสียเปรียบด้านอัตราแลกเปลี่ยนโดยตรง เมื่อคำสั่งซื้อลดลง ผลกระทบจะ ตกสู่เกษตรกรโดยตรง โดยเฉพาะในช่วงนาปีปลายปีนี้ที่ผลผลิตกำลังจะออก หากคำสั่งซื้อจากต่างประเทศชะลอตัว จะยิ่งซ้ำเติมให้ราคาข้าวในประเทศลดต่ำลงอย่างรุนแรง

สถานการณ์นี้ถือเป็น วาระเร่งด่วน หากไม่มีการแก้ไขทันทีที่ ค่าเงินบาทที่แข็งและผันผวน จะเป็น อุปสรรคต่อความสามารถในการแข่งขันของข้าวไทยในตลาดโลก และสร้างผลกระทบเชิงลบต่อรายได้ของเกษตรกร ไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ทั้งนี้สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยจึงขอให้ รัฐบาลและธนาคารแห่งประเทศไทย เร่งดำเนินมาตรการอย่าง เร่งด่วนและเป็นรูปธรรม เพื่อดูแลเสถียรภาพค่าเงินบาท ไม่เพียงแต่ป้องกันไม่ให้ค่าเงินบาทแข็งค่ามากเกินไปเท่านั้น แต่ยังควรดำเนินการให้ค่าเงินบาทอ่อนค่าลงสู่ระดับที่สามารถแข่งขันได้ และคงความมั่นคงไม่ให้เกิดความผันผวน รุนแรง

ที่มา ThaiPBS

ผู้ส่งออกข้าว จีร.แก้พิษ เงินบาทแข็งค่า เป็นวาระด่วน ชี้ทำราคาข้าวตกต่ำรุนแรง

ส.ผู้ส่งออกข้าวไทย ออกแถลงการณ์ จีร.แก้พิษเงินบาทแข็งค่า เป็นวาระด่วน ชี้ข้าเสียแชมป์ตลาดโลก- ราคาข้าวตกต่ำ

เมื่อวันที่ 10 กันยายน สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย ออกแถลงการณ์ ผลกระทบจากการแข็งค่าของค่าเงินบาท ต่อความสามารถในการแข่งขันของการส่งออกข้าวไทย ดังนี้

สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยขอแสดงความห่วงใยและความกังวลอย่างยิ่ง ต่อสถานการณ์การแข่งขันของข้าวไทยในตลาดโลก และรายได้ของเกษตรกรไทยนับล้านครัวเรือน

นับตั้งแต่ต้นปี 2568 ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นกว่า 7% ขณะที่ประเทศผู้ส่งออกข้าวรายสำคัญ เช่น อินเดีย เวียดนาม และปากีสถาน ต่างมีค่าเงินอ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับดอลลาร์สหรัฐฯ ทำให้ความแตกต่างด้านอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างไทยกับคู่แข่งสูงมากถึง 10 กว่าเปอร์เซ็นต์

ข้อมูลอัตราแลกเปลี่ยน (ที่มา: xe.com)

- บาทไทย (THB) : 34.33 > 31.68 /USD (+7.7% แข็งค่า)
- รูปีอินเดีย (INR) : 85.57 > 88.19 /USD (-3.1% อ่อนค่า)
- ดองเวียดนาม (VND) : 26,269 > 26,396 /USD (-3.6% อ่อนค่า)
- รูปีปากีสถาน (PKR) : 283.69 > 283.53 /USD (-1.8% อ่อนค่า)

ส่วนต่างค่าเงินเมื่อเทียบกับไทย

- อินเดีย: 10.8%
- เวียดนาม: 11.3%
- ปากีสถาน: 9.5%

สำหรับผลกระทบสำคัญนั้น เพื่อให้เห็นภาพชัดเจน หากผู้ส่งออกไทย อินเดีย เวียดนาม และปากีสถาน ต่างขายข้าวขาว 5% ในราคา FOB 350 ดอลลาร์สหรัฐฯ/ตัน เท่ากัน รายได้ที่แปลงเป็นเงินบาทจะแตกต่างกันดังนี้:

ประเทศ	ส่วนต่างค่าเงินเมื่อเทียบกับไทย	รายได้ (บาท/ตัน)	มากกว่าไทย (บาท/ตัน)
ไทย	—	11,025	—
อินเดีย	+10.8%	12,216	+1,191
เวียดนาม	+11.3%	12,271	+1,246
ปากีสถาน	+9.5%	12,072	+1,047

ตารางนี้ แสดงให้เห็นว่า แม้ขาย FOB เท่ากัน แต่ประเทศคู่แข่งได้รับเงินมากกว่าไทยถึง 1,000-1,250 บาท/ตัน ซึ่งหมายความว่า ชาวนาไทยได้รับรายได้น้อยกว่าชาวนาประเทศคู่แข่งทันทีจากผลของค่าเงินบาทแข็ง

ไม่ใช่เพราะราคาข้าวต่ำกว่า แต่เป็นเพราะความเสียเปรียบด้านอัตราแลกเปลี่ยนโดยตรง เมื่อคำสั่งซื้อลดลง ผลกระทบจะตกสู่เกษตรกรโดยตรง โดยเฉพาะในช่วงนาปีปลายปีที่ผลผลิตกำลังจะออก หากคำสั่งซื้อจากต่างประเทศชะลอตัว จะยิ่งซ้ำเติมให้ราคาข้าวในประเทศลดต่ำลงอย่างรุนแรง

ดังนั้น สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยจึงขอให้ รัฐบาลและธนาคารแห่งประเทศไทย เร่งดำเนินมาตรการอย่างเร่งด่วนและเป็นรูปธรรม เพื่อดูแลเสถียรภาพค่าเงินบาท ไม่เพียงแต่ป้องกันไม่ให้ค่าเงินบาทแข็งค่ามากเกินไปเท่านั้น

แต่ยังควรดำเนินการให้ค่าเงินบาทอ่อนค่าลงสู่ระดับที่สามารถแข่งขันได้ และคงความมั่นคงไม่ให้เกิดความผันผวนรุนแรง สถานการณ์นี้ถือเป็น วาระเร่งด่วน หากไม่มีการแก้ไขทันทั่วทั้งปี ค่าเงินบาทที่แข็งและผันผวน จะเป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการแข่งขันของข้าวไทยในตลาดโลก และสร้างผลกระทบเชิงลบต่อรายได้ของเกษตรกรไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ที่มา มติชน

“พาณิชย์”เตรียมจัดกิจกรรมโปรโมตข้าวไทยงาน China-ASEAN Expo ที่หนานหนิง

กรมการค้าต่างประเทศเข้าร่วมงานแสดงสินค้า China-ASEAN Expo ครั้งที่ 22 ที่เมืองหนานหนิง วันที่ 17-21 ก.ย.นี้ เตรียมจัดกิจกรรมเพียบ ทั้งนิทรรศการให้ความรู้เกี่ยวกับข้าวไทย มาตรฐานข้าวไทย วิธีการเลือกซื้อข้าวหอมมะลิไทยแท้ การจัดแสดงตัวอย่างข้าว สาธิตหุงข้าวควบคู่การปรุงอาหารให้ผู้เข้าชมงานได้ทดลองชิม มั่นใจช่วยสร้างภาพลักษณ์ และกระตุ้นให้จีนนำเข้าข้าวจากไทยเพิ่ม

นางอารดา เพื่องทอง อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า กรมมีกำหนดจัดคณะผู้แทนเดินทางไปเข้าร่วมงานแสดงสินค้าจีน-อาเซียน ครั้งที่ 22 (The 22nd China-ASEAN Expo) ระหว่างวันที่ 17-21 ก.ย.2568 ณ เมืองหนานหนิง เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นงานมหกรรมนานาชาติที่จัดแสดงสินค้าและบริการเพื่อการค้า การร่วมมือในการลงทุนและการท่องเที่ยวระหว่างกันในกลุ่มภูมิภาคจีน-อาเซียน ซึ่งการจัดงานทุกปี จะมีผู้เข้าร่วมงานกว่า 200,000 คน

ทั้งนี้ ภายในงาน กรมจะจัดกิจกรรมส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ข้าวไทย ได้แก่ การจัดนิทรรศการให้ความรู้เกี่ยวกับความหลากหลายของข้าวไทย มาตรฐานข้าวไทย และวิธีการเลือกซื้อข้าวหอมมะลิไทยแท้จากประเทศไทย การจัดแสดงตัวอย่างข้าวไทยชนิดต่าง ๆ เช่น ข้าวหอมมะลิไทย ข้าวขาว ข้าวเหนียว รวมทั้งข้าวคุณลักษณะพิเศษ เช่น ข้าวไรซ์เบอร์รี่ ข้าวสังข์หยด และข้าวหอมนิล เป็นต้น และการสาธิตการหุงข้าวหอมมะลิไทย และข้าวไทยควบคู่กับการปรุงอาหารไทยให้ผู้เยี่ยมชมคหของกรมได้ทดลองชิม เพื่อจะได้รับรู้และเข้าใจในรสชาติและความเป็นเอกลักษณ์ของข้าวหอมมะลิไทยและข้าวไทย

สำหรับจีน เป็นหนึ่งในตลาดข้าวขนาดใหญ่และมีความสำคัญของไทย โดยระหว่างปี 2564-2567 ไทยส่งออกข้าวไปจีนปีละประมาณ 440,000-750,000 ตัน คิดเป็น 12-27% ของปริมาณการนำเข้าข้าวทั้งหมดของจีน ประมาณ 1.63-6.14 ล้านตัน โดยช่วง 8 เดือนของปี 2568 (ม.ค.-ส.ค.) ไทยส่งออกข้าวไปจีนแล้วประมาณ 410,000 ตัน เพิ่มขึ้น 125% จากปีก่อนที่ส่งออกประมาณ 180,000 ตัน ชนิดข้าวของไทยที่ส่งออกไปจีนส่วนใหญ่เป็นข้าวขาว ข้าวเหนียว และข้าวหอมมะลิไทย ตามลำดับ

“การเข้าร่วมงานแสดงสินค้าจีน-อาเซียน ครั้งที่ 22 ถือเป็นโอกาสและช่องทางอันดีของกรมในการประชาสัมพันธ์ข้าวไทยให้ชาวจีนได้เชื่อมั่นในคุณภาพและมาตรฐานของข้าวไทย และหวังว่าจะช่วยรักษาสัดส่วนตลาดและกระตุ้นการซื้อข้าวไทยให้เพิ่มขึ้น รวมทั้งสร้างการรับรู้และความเข้าใจให้ผู้บริโภคข้าวหอมมะลิไทยในจีนสามารถเลือกซื้อข้าวหอมมะลิไทยได้อย่างถูกต้อง” นางอารดากล่าว

ที่มา Commerce News Agency (CNA)

พณ. คงผู้ส่งออก บินญี่ปุ่น ถกกระทรวงเกษตร รักษาส่วนแบ่งตลาดนำเข้าข้าวไทย

นางอารดา เพื่องทอง อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ เปิดเผยว่า ระหว่างวันที่ 7-11 กันยายน ตนนำคณะกรมฯและสมาคมผู้ส่งออกข้าวเยือนประเทศญี่ปุ่น เพื่อหารือกระทรวงเกษตรของญี่ปุ่นและผู้นำเข้าข้าวไทย รวมถึงสำรวจตลาดข้าวไทยในญี่ปุ่น โดยประเด็นการหารือครั้งนี้ ได้แก่ ขอให้ญี่ปุ่นคงสัดส่วนนำเข้าข้าวไทยที่ตามกรอบ WTO กำหนดให้ญี่ปุ่นเปิดนำเข้าข้าวปีละ 7.7 แสนตัน ซึ่งไทยมีส่วนแบ่งเกินครึ่งในรอบนี้

อีกทั้งก่อนหน้านั้นญี่ปุ่นขอให้ไทยทบทวนเงื่อนไขนำเข้าข้าวญี่ปุ่นสำหรับร้านอาหารญี่ปุ่นในไทย ที่เดิมกำหนดครั้งละไม่เกิน 100 ตันต่อปีต่อราย เป็น 200-300 ตันต่อปีต่อราย รองรับร้านอาหารญี่ปุ่นในไทยที่มีการ

ขยายตัวของการทำธุรกิจ จากนั้นช่วง 18-19 กันยายนจะเดินทางไปปักกิ่ง ประเทศจีน เพื่อหารือซื้อขายข้าวตาม สัญญาจีทูจีที่คงค้างอีก 2.8 แสนตัน พร้อมกับสำรวจตลาด

“กรมจะจับมือผู้ส่งออกในการผลักดันส่งออกข้าวในช่วง 4 เดือนที่เหลือของปี เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทั้งปี นี้ที่ 7.5 ล้านตัน จาก 7 เดือนแรกส่งออกได้เกิน 4.3 ล้านตัน” นางอารดา กล่าว

นายชูเกียรติ โอภาสวงศ์ นายกิตติมศักดิ์สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย เปิดเผยถึงสถานการณ์การส่งออกข้าว ไทย ว่า เบื้องต้นปริมาณส่งออกข้าวไทยเดือนสิงหาคมประมาณ 8 แสนตัน ส่งผลให้ 7 เดือนแรกไทยส่งออกข้าวไป ทัวโลกแล้วกว่า 4.2 ล้านตัน และมีโอกาสที่การส่งออกทั้งปี 2568 ได้ตามเป้าหมาย 7.5 ล้านตัน ปัจจัยที่ยังทำให้ข้าว ไทยส่งออกได้ในระดับค่อนข้างดี เนื่องจากราคาข้าวไทยโดยเฉพาะข้าวขาวราคาต่ำกว่าปีก่อนและต่ำกว่าคู่แข่งสำคัญ อาทิ ข้าวขาว 5% ราคาส่งออกของไทยอยู่ที่ตันละ 350 เหรียญสหรัฐ เวียดนามอยู่ที่ 375 เหรียญสหรัฐ อินเดีย 365 เหรียญสหรัฐ

ซึ่งราคาข้าวไทยต่ำลงเพราะประเทศนำเข้าสำคัญหยุดการนำเข้า หรือลดปริมาณนำเข้า โดยเฉพาะ อินเดีย มาเลเซีย รวมถึงผลผลิตข้าวเปลือกนาปรังสูงกว่าปีก่อนๆ คาดว่ามีสต็อกข้าวสารส่วนเกินในประเทศรอ การระบายประมาณ 5 ล้านตัน เทียบกับปริมาณส่งออกที่หดตัวในปีที่แล้ว 10 ล้านตัน โดยที่ยังไม่รวมกับผลผลิต ข้าวเปลือกนาปี 2568/69 คาดว่าจะมีผลผลิตที่มากกว่าปีก่อนเช่นกัน

นายชูเกียรติก่อว่า สถานการณ์ส่งออกข้าว 5 เดือนหลังของปีนี้มีปัจจัยกดดันหลายด้าน หลักๆ คือ สหรัฐกำลังไต่เจรจากับประเทศคู่ค้าที่สหรัฐต้องนำเข้า เช่น ญี่ปุ่น ซึ่งสหรัฐพยายามเจรจาให้ญี่ปุ่นเปิดเสรีนำเข้าข้าว จากสหรัฐ จากปัจจุบันญี่ปุ่นนำเข้าข้าวภายใต้ข้อกำหนด WTO รวม 7 แสนตัน ซึ่งในจำนวนนี้เป็นการนำเข้าจากไทย 50% และสหรัฐ 50% ก็กังวลว่าญี่ปุ่นอาจใช้การปรับสัดส่วนการนำเข้าจากสหรัฐมากขึ้น จะกระทบต่อปริมาณ ส่งออกของไทยไปญี่ปุ่นจากต่อปีกว่า 3.5 แสนตันลดลง และมีผลกระทบต่อข้าวขาวของไทย โดยตนจะเดินทางไป ญี่ปุ่นร่วมคณะกับกรมการค้าต่างประเทศต้นสัปดาห์หน้า เพื่อหารือและติดตามในประเด็นนี้กับกระทรวงเกษตรและ การค้าของญี่ปุ่น

“เอกชนกังวลว่าไม่แค่ญี่ปุ่นที่สหรัฐจะใช้เจรจาเรื่องอัตราตอบโต้ภาษีนำเข้ามาเป็นแรงเจรจาเพิ่มการนำเข้า ข้าวสหรัฐแค่ประเทศเดียว ประเทศอื่นก็อาจเจอแบบเดียวกัน จึงเป็นประเด็นที่ไทยต้องติดตามและตั้งรับด้วย” นาย ชูเกียรติก่อว่า

นายชูเกียรติก่อว่า สำหรับปัจจัยกดดันต่อไปคือ ค่าเงินบาทผันผวนและทิศทางแข็งค่ายังทำให้ ความสามารถแข่งขันด้านราคาข้าวไทยยากขึ้น เอกชนที่ยังค้าขายได้เพราะมีฐานลูกค้าที่เชื่อมั่นข้าวไทยและราคา ข้าวในประเทศต่ำลง แต่หากราคาข้าวสูงจะเหนี่ยวนำที่จะผลักดันส่งออกและรับซื้อต้นข้าวในประเทศสูงขึ้น อีก ปัจจัยคือเสถียรภาพทางการเมือง เพราะกว่าจะได้รัฐบาลและ ครม.ใหม่ หรือการเมืองเปลี่ยนแปลงก็ต้องใช้เวลาไม่ น้อยกว่า 4-6 เดือน

“ส่งออกปีหน้า 2569 จะเป็นอย่างไรต้องติดตามเรื่องกระแสอินเดียเร่งระบายข้าวในสต็อก 20 ล้านตัน เมื่อไหร่ ซึ่งเบื้องต้นราคาจะอยู่ที่ตันละ 320 เหรียญสหรัฐ ต้องดูผลการเจรจาของสหรัฐในเรื่องภาษีกับประเทศคู่ค้า และปัญหาความขัดแย้งทางเมืองในไทยเองด้วย ถือว่าการค้าการส่งออกข้าวไทยปีหน้าเจอมรสุมอีกปี จากปีนี้เป็นที่ ชัดเจนไทยหลุดมาเป็นประเทศส่งออกข้าวอันดับ 3 ของโลก รองจากอินเดียและเวียดนาม” นายชูเกียรติก่อว่า

ที่มา มติชนออนไลน์

"ข้าวไทย" หืดจับ พณ.-เอกชน กระชับส่วนแบ่ง "ตลาดข้าว"ส่งออก

หลัง "อินเดีย" กลับมาทวงแชมป์ตลาดข้าวส่งออก เมื่อปลายปี 2567 จากที่เคยระงับการ "ส่งออก" เมื่อ 2 ปีที่แล้ว เหตุข้อกีดขวางเรื่องการบริโภ�ภายในประเทศ ที่สูงขึ้นต่อเนื่อง ทำให้เกิดการแข่งขันอย่าง "ดุเดือด" โดยเหตุผลหลักที่ "อินเดีย" หวนกลับมาส่งออก "ข้าวขาว" นอกจากรับมือผลผลิตที่เพิ่มขึ้นแล้ว ยังทำให้ "ผู้ส่งออก" ต่างแข่งขันลดราคาเพื่อให้ได้ออเดอร์ และรักษาสวนแบ่งตลาดไม่ให้เสียไป

ข้อมูลจากสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย เผยว่า ราคาข้าวขาว 5% ของไทย วันที่ 30 ก.ค. 2568 อยู่ที่ 387 เหรียญสหรัฐต่อดัน ขณะที่ราคาข้าวขาว 5% ของเวียดนาม ลดลงไปที่ 384-388 เหรียญสหรัฐต่อดัน อินเดีย 377-381 เหรียญสหรัฐต่อดัน และปากีสถาน และ 376-380 เหรียญสหรัฐต่อดัน ส่วนราคาข้าวหนึ่งไทยอยู่ที่ 402 เหรียญสหรัฐต่อดัน ขณะที่ข้าวหนึ่งอินเดียและปากีสถานอยู่ที่ 377-381 และ 386-390 เหรียญสหรัฐต่อดัน

"อินเดีย" ยังครองแชมป์เบอร์ 1ส่งออกข้าวโลก

ส่วนประเทศที่ยังคงเป็นเบอร์หนึ่งของการส่งออกข้าว ยังคงเป็น อินเดีย โดย 6 เดือนแรก อินเดียส่งออกได้ 11.68 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 36.5% รองลงมาเป็นเวียดนาม ส่งออกปริมาณ 4.72 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 3.6% ในขณะที่ยกตกมาอยู่อันดับ ส่งออกปริมาณ 3.73 ล้านตัน ลดลง 27.3% ตามด้วยปากีสถาน ปริมาณ 2.76 ล้านตัน ลดลง 20.2% และสหรัฐฯ ส่งออกปริมาณ 1.40 ล้านตัน ลดลง 23.5%

ขณะที่ประเทศที่นำเข้าข้าวไทย 5 อันดับแรก อิรักยังคงเป็นตลาดหลักของไทย 6 เดือน อิรักนำเข้าข้าวไทย 582,703 ตัน หรือ 15.6% รองลงมาเป็นสหรัฐฯ ปริมาณ 430,603 ตัน หรือ 7.4% ในขณะที่ตลาดแอฟริกา กลับนำเข้าข้าวไทยลดลง 2.5% หรือ 359,031 ตัน จีน นำเข้าข้าวไทย เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 332,183 ตัน หรือเพิ่มขึ้น 110% ละแชนเกิล นำเข้าลดลง 11.7% เหลือ 165,294 ตัน

พณ.ลุยตลาดข้าวญี่ปุ่น หวังรักษาสวนแบ่งข้าวไทย

นางอารดา เพ็งทอง อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ กล่าวว่า เพื่อรักษาสวนแบ่งข้าวญี่ปุ่น กรมฯ นำคณะผู้ส่งออกข้าวไทยเดินทางไปพบปะหารือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าข้าวของญี่ปุ่นในวันที่ 7 – 11 ก.ย. เพื่อกระชับความสัมพันธ์ทางการค้า และรักษาสวนแบ่งข้าวไทยในญี่ปุ่น ตามนโยบายของกระทรวงพาณิชย์ ที่มอบหมายให้กรมฯ รักษาปริมาณการส่งออกข้าวไปญี่ปุ่นที่ปีละประมาณ 300,000 ตัน

สำหรับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนของญี่ปุ่นที่กรมฯ มีกำหนดจะนำคณะผู้ส่งออกข้าวไทยไปพบหารือในครั้งนี้ได้แก่ กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมงของญี่ปุ่น (Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries: MAFF) ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐ ที่ทำหน้าที่กำหนดปริมาณการนำเข้าข้าวและกำกับดูแลการประมูลเพื่อนำเข้าข้าวของญี่ปุ่น บริษัท Overseas Merchandise Inspection Company (OMIC) ซึ่งเป็นหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพข้าวที่จะนำเข้าของญี่ปุ่นและผู้นำเข้าข้าวรายสำคัญ ของญี่ปุ่น

ประกอบด้วย บริษัท Kitoku Shinryo Co., Ltd. บริษัท ITOCHU Food Sales and Marketing Co., Ltd. และบริษัท Kanematsu Corporation รวมทั้งโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์จากข้าวรายสำคัญของญี่ปุ่น ซึ่งต่างล้วนมีบทบาทสำคัญ ต่อการค้าข้าวของญี่ปุ่นและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับฝ่ายไทยมาโดยตลอด

ญี่ปุ่นเป็นประเทศผู้ผลิตและผู้นำเข้าข้าวรายสำคัญของโลก โดยแต่ละปีมีผลผลิตข้าว ประมาณ 7.28 – 7.64 ล้านตัน และมีความต้องการข้าวปีละมากกว่า 8 ล้านตัน โดยนำเข้าข้าวจากต่างประเทศปีละประมาณ 700,000 ตัน แหล่งนำเข้าที่สำคัญ คือ ไทย สหรัฐฯ ออสเตรเลีย และจีน

สำหรับปีนี้ ญี่ปุ่นนำเข้าข้าวจากต่างประเทศ แล้วประมาณ 402,157 ตัน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 9.15% นำเข้าจากสหรัฐฯ มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ไทย ออสเตรเลีย และจีน ตามลำดับ ในส่วนการส่งออกข้าวไทยไปญี่ปุ่น ในแต่ละปีไทยส่งออกข้าวไปญี่ปุ่นประมาณ 257,000 – 336,000 ตัน ครองส่วนแบ่งตลาดนำเข้าข้าวของญี่ปุ่นประมาณ 37 – 45%

"ญี่ปุ่น" กินข้าวเมล็ดสั้น 8 เดือน ไทยส่งออก 19.36 %

อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศกล่าวอีกว่า ในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2568 ไทยส่งออกข้าวไปญี่ปุ่น แล้วประมาณ 148,000 ตัน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 19.36% ที่ส่งออกประมาณ 183,000 ตัน เนื่องจาก

ชาวญี่ปุ่นนิยมบริโภคข้าวเมล็ดสั้น (Japonica) เป็นอาหารหลัก แต่ในช่วงที่ผ่านมาญี่ปุ่นผลิตข้าวได้ไม่เพียงพอ กับความต้องการในประเทศ จึงต้องนำเข้าข้าวเมล็ดสั้นหรือเมล็ดกลางจากต่างประเทศเข้าไปทดแทนผลผลิตข้าวในประเทศ

ขณะที่ข้าวไทยที่ส่งออกไปญี่ปุ่นเป็นข้าวเมล็ดยาว ได้แก่ ข้าวขาว ข้าวเหนียว และข้าวหอมมะลิไทย ซึ่งส่วนใหญ่ 90% ของปริมาณข้าวไทยที่ส่งออกไปญี่ปุ่นถูกนำไปใช้ในอุตสาหกรรมของญี่ปุ่น เช่น ผลิตสาเก และขนมอบกรอบ เนื่องจากข้าวไทยเป็นที่ยอมรับในด้านคุณภาพและมาตรฐาน ส่วนข้าวไทยที่เหลืออีก 10% ถูกนำไปใช้ในครัวเรือนและร้านอาหารในญี่ปุ่น

แต่จุดเด่นของข้าวไทยโดยเฉพาะข้าวหอมมะลิไทยในด้านความนุ่มความหอม และรสชาติเฉพาะตัวจึงเป็นที่ชื่นชอบของผู้บริโภคข้าวในญี่ปุ่น ดังนั้น การเยือนญี่ปุ่นครั้งนี้ นอกจากเพื่อเป็นการกระชับความสัมพันธ์ทางการค้าข้าวแล้ว ยังมุ่งหวังจะช่วยรักษาสวนแบ่งตลาดข้าวไทยในญี่ปุ่น และส่งเสริมปริมาณการส่งออกข้าวไทยไปญี่ปุ่นให้เพิ่มขึ้นด้วย

ลุลตลาด “ออสเตรเลีย” หวังโตในตลาดสุขภาพ

นอกจากนี้ กรมฯ เตรียมประชาสัมพันธ์ข้าวไทยในงานแสดงสินค้าระดับนานาชาติ Fine Food Australia 2025 ระหว่างวันที่ 8 – 11 กันยายน 2568 ที่นครซิดนีย์ ออสเตรเลีย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นข้าวคุณภาพของไทย ไม่ว่าจะเป็น ข้าวหอมมะลิไทย ข้าวหอมไทย ในตลาดไฮเอนด์ออสเตรเลีย พร้อมนำข้าวสี อาทิ ข้าวไรซ์เบอร์รี่ ข้าวกล้องอีกหลายชนิด ส่งเสริมในตลาดสุขภาพที่มีแนวโน้มโตต่อเนื่องทุกปี ซึ่งในปีนี้เป็นการจัดงานฯ ครั้งที่ 41 ในปีที่ผ่านมา มีผู้ประกอบการจากออสเตรเลียและประเทศต่างๆ จากทั่วโลกเข้าร่วมจัดแสดงสินค้ากว่า 900 ราย มีผู้สนใจจากภาคธุรกิจ ผู้นำเข้า ผู้ค้าส่ง ผู้ค้าปลีก ตัวแทนจำหน่าย และผู้ประกอบการร้านอาหารกว่า 50,000 คนสนใจเข้าเยี่ยมชมงาน

ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ออสเตรเลียนำเข้าข้าวจากต่างประเทศปีละประมาณ 250,000 ตัน ข้าวไทยครองอันดับ 1 ในตลาดออสเตรเลียอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นสัดส่วนกว่า 30% – 35% ของปริมาณข้าวที่ออสเตรเลียนำเข้าทั้งหมด ผู้บริโภคออสเตรเลียส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนชนชั้นกลางและกลุ่มผู้ที่มีรายได้สูง นิยมบริโภคข้าวพรีเมียม และข้าวคุณลักษณะพิเศษซึ่งเป็นข้าวที่นำเข้าจากต่างประเทศ การบริโภคข้าวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

โดยคาดว่าภายในปี 2574 อัตราการบริโภคข้าวจะสูงขึ้นถึง 21 กิโลกรัมต่อคนต่อปี จากอัตราเฉลี่ยปัจจุบันที่ประมาณ 19 กิโลกรัมต่อคนต่อปี อันเป็นผลมาจากการเติบโตของประชากรออสเตรเลียเชื้อสายเอเชีย อาทิ จีน อินเดีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม ที่มีสัดส่วนกว่า 17% ของประชากรออสเตรเลียทั้งหมด ประกอบกับนโยบายย้ายถิ่นฐานของออสเตรเลียที่สามารถดึงดูดผู้อพยพได้ไม่ต่ำกว่า 2 แสนคน

นอกจากออสเตรเลียจะเป็นตลาดศักยภาพที่มีกำลังซื้อสูงและมีแนวโน้มเติบโตต่อเนื่องแล้ว ปัจจุบันผู้บริโภคออสเตรเลียจำนวนมากยังหันมาสนใจด้านสุขภาพ และเลือกรับประทานข้าวที่มีสารอาหารสูงมากขึ้น การเข้าร่วมงาน Fine Food Australia 2025 ในครั้งนี้

เป็นโอกาสสำคัญในการประชาสัมพันธ์สร้างความเชื่อมั่นคุณภาพมาตรฐานข้าวไทยและเครื่องหมายรับรองข้าวหอมมะลิไทยให้เป็นที่รู้จักกว้างขวางมากยิ่งขึ้น และจะได้นำเสนอข้าวชนิดอื่นๆ ที่ตรงกับความต้องการของตลาดในปัจจุบันคาดว่าจะช่วยกระตุ้นให้เกิดความต้องการบริโภคข้าวไทยเพิ่มขึ้นและเพิ่มโอกาสในการส่งออกข้าวสีของไทยไปยังตลาดออสเตรเลีย

จ่อบริการนวัตกรรมดิจิทัล ออกใบอนุญาตส่งออก-นำเข้า

อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ กล่าวอีกว่า กรมอยู่ระหว่างพัฒนาระบบการให้บริการออกใบอนุญาตและหนังสือรับรองการส่งออก-นำเข้าสินค้า ด้วยนวัตกรรมดิจิทัล (DFT SMART - Licensing) ซึ่งเป็นการพัฒนาต่อจากระบบ DFT SMART - I ให้ไปสู่ระบบดิจิทัลอย่างครบวงจรโดยได้นำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย เช่น เทคโนโลยีด้านปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence : AI) และการแปลงไฟล์ภาพให้เป็นไฟล์ข้อความ (Optical Character Recognition : OCR) เป็นต้นเข้ามาประยุกต์ใช้ในการเพิ่มศักยภาพและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการให้บริการ เพื่อให้ผู้ประกอบการได้รับความสะดวกจากการขอรับบริการที่ถี่มากขึ้นกว่าเดิม และเอื้อต่อการประกอบธุรกิจส่งออก-นำเข้าสินค้ามีแผนจะเปิดให้บริการระบบดังกล่าวอย่างเต็มรูปแบบได้ภายในเดือน ก.ย.2568

ระบบ DFT SMART - I คือ ระบบที่กรมพัฒนาขึ้น เพื่อให้บริการผู้ประกอบการในการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งออกและนำเข้าสินค้าอย่างครบวงจร ตั้งแต่การขึ้นทะเบียนผู้ส่งออก ผู้นำเข้า การขอรับโควตา การยื่นขออนุญาตนำเข้า ส่งออกสินค้า ไปจนถึงการติดตามสถานะคำขอต่าง ๆ โดยผู้ประกอบการสามารถทำรายการทั้งหมดผ่านระบบออนไลน์ได้ด้วยตนเอง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 15 ธ.ค.2566-ส.ค.2568 กรมได้ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าผ่านระบบ DFT SMART C/O รวม 12 ประเภท ได้แก่ 1.Form RCEP 2.Form อาเซียน-ฮ่องกง 3.Form อาเซียน-ญี่ปุ่น 4.Form อาเซียน-จีน 5.Form อาเซียน-เกาหลี 6.Form อาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ 7.Form ไทย-เปรู 8.Form ไทย-ญี่ปุ่น 9.Form ไทย-ออสเตรเลีย 10.Form C/O ทั่วไป 11.e-Form D อาเซียน และ 12.Form C/O สินค้าส่งออกไป EU (ข้าว/มันสำปะหลัง/แป้งมันสำปะหลัง/ไก่/ปลา/ใบยาสูบ/หัตถกรรมทั่วไป/ผ้าไหมและผ้าฝ้ายทอด้วยมือ)

หนุนผู้ประกอบการใช้ DFT SMARTส่งออกสินค้า

นางอารดา กล่าวว่า เมื่อวันที่ 5 ก.ย.ที่ผ่านมา กรมนำคณะผู้บริหารลงพื้นที่ จ.กาญจนบุรี เพื่อเยี่ยมชมผู้ผลิตและจำหน่ายเค้กแช่แข็ง เค้กสำเร็จรูปทั่วไป เช่น เบเกอรี่ ไส้ผลิตภัณฑ์ ขนมทองม้วนกรอบ และเค้กฟอยทอง ซึ่งเป็นของฝากขึ้นชื่อของกาญจนบุรี ซึ่งบริษัทดังกล่าว เป็นตัวอย่างของผู้ประกอบการที่ใช้บริการขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าผ่านระบบ DFT SMART C/O เพื่อใช้ประกอบการส่งออกไปยังประเทศคู่เจรจาที่มี FTA ด้วย

ช่วงปี 2567-ส.ค.2568 มีบริษัทได้ขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า จำนวน 88 ฉบับ แบ่งเป็น FTA ไทย-ออสเตรเลีย จำนวน 41 ฉบับ Form C/O ทั่วไปจำนวน 33 ฉบับ Form AJ จำนวน 6 ฉบับ และ Form E จำนวน 8 ฉบับ มูลค่ารวม 1,594,800 ดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 52,628,415 บาท แบ่งเป็น FTA ไทย-ออสเตรเลีย มูลค่า 408,918 ดอลลาร์สหรัฐ Form C/O ทั่วไป มูลค่า 104,676 ดอลลาร์สหรัฐ Form AJ มูลค่า 968,089 ดอลลาร์สหรัฐ และ Form E มูลค่า 113,117 ดอลลาร์สหรัฐ โดยสินค้าที่ขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า คือ ทองม้วนกรอบ

สำหรับจุดเด่นของระบบ DFT SMART C/O ผู้ประกอบการสามารถพิมพ์หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่เจ้าหน้าที่อนุมัติแล้วได้ด้วยตนเอง (Self-printing) ได้อย่างง่ายดายเพียงซื้อแบบพิมพ์หนังสือรับรองจากกรมผ่านเว็บไซต์ formstore.dft.go.th เพื่อนำไปพิมพ์ด้วยตนเอง รวมทั้งมีช่องทางการรับชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Payment) โดยไม่จำเป็นต้องเดินทางมารับหนังสือรับรองที่กรมฯ (No Visit) ซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบการ ลดต้นทุน ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย

ที่มา ThaiPBS

ญี่ปุ่นเป็นผู้ผลิตข้าว แต่ทำไมยังต้องนำเข้าจากไทย ปีละ 3 แสนตัน

KEY POINTS

- แม้ญี่ปุ่นจะเป็นผู้ผลิตข้าวรายสำคัญของโลก แต่ยังคงต้องพึ่งพานำเข้า โดยเฉพาะจากไทย
- กว่า 90% ของข้าวไทยถูกนำไปใช้ในภาคอุตสาหกรรม เช่น การผลิตสาเกและขนมอบกรอบ ฯลฯ มากกว่าในครัวเรือน
- กรมการค้าต่างประเทศนำทีมผู้ส่งออกข้าวไทยเดินทางเยือนญี่ปุ่น เพื่อกระชับความสัมพันธ์และรักษาตลาดส่งออกข้าว ให้ได้ปีละประมาณ 300,000 ตัน

นางอารดา เพ็งทองคำ อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศเปิดเผยว่า ญี่ปุ่นเป็นประเทศผู้ผลิตและผู้นำเข้าข้าวรายสำคัญของโลก โดยแต่ละปีมีผลผลิตข้าว ประมาณ 7.28-7.64 ล้านตัน และมีความต้องการข้าวปีละมากกว่า 8 ล้านตัน โดยนำเข้าข้าวจากต่างประเทศปีละประมาณ 700,000 ตัน ซึ่งแหล่งนำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ ไทย สหรัฐฯ ออสเตรเลีย และจีน

สำหรับปี 2568 ญี่ปุ่นนำเข้าข้าวจากต่างประเทศ แล้วประมาณ 402,157 ตัน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 9.15 โดยนำเข้าจากสหรัฐฯ มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ไทย ออสเตรเลีย และจีน ตามลำดับ

ในส่วนการส่งออกข้าวไทยไปญี่ปุ่น ในแต่ละปีไทยส่งออกข้าวไปญี่ปุ่นประมาณ 257,000 – 336,000 ตัน ครอบคลุมแบ่งตลาดนำเข้าข้าวของญี่ปุ่นประมาณร้อยละ 37 – 45 โดยในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2568 ไทยส่งออกข้าวไปญี่ปุ่น แล้วประมาณ 148,000 ตัน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 19.36 ที่ส่งออกประมาณ 183,000 ตัน เนื่องจาก

ข้าวไทยถูกส่งไปทำสาเก ขนมอบกรอบ

ชาวญี่ปุ่นนิยมบริโภคข้าวเมล็ดสั้น (Japonica) เป็นอาหารหลัก แต่ในช่วงที่ผ่านมาญี่ปุ่นผลิตข้าวได้ไม่เพียงพอ กับความต้องการในประเทศ จึงต้องนำเข้าข้าวเมล็ดสั้นหรือเมล็ดกลางจากต่างประเทศเข้าไปทดแทนผลผลิตข้าวในประเทศ

ขณะที่ข้าวไทยที่ส่งออกไปญี่ปุ่นเป็นข้าวเมล็ดยาว ได้แก่ ข้าวขาว ข้าวเหนียว และข้าวหอมมะลิไทย ซึ่งส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 90 ของปริมาณข้าวไทยที่ส่งออกไปญี่ปุ่นถูกนำไปใช้ในอุตสาหกรรมของญี่ปุ่น เช่น ผลิตสาเก และขนมอบกรอบ เนื่องจากข้าวไทยเป็นที่ยอมรับในด้านคุณภาพและมาตรฐาน

ส่วนข้าวไทยที่เหลืออีกร้อยละ 10 ถูกนำไปใช้ในครัวเรือนและร้านอาหารในญี่ปุ่น ด้วยจุดเด่นของข้าวไทย โดยเฉพาะข้าวหอมมะลิไทยในด้านความนุ่มความหอม และรสชาติเฉพาะตัวจึงเป็นที่ชื่นชอบของผู้บริโภคข้าวในญี่ปุ่น

ไถยนำทีมกระชับสัมพันธ์ญี่ปุ่น รักษาปริมาณส่งออก 3 แสนตัน

อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ เปิดเผยเพิ่มเติมว่า ในระหว่างวันที่ 7 – 11 กันยายน 2568 คณะผู้ส่งออกข้าวไทยเดินทางไปพบปะหารือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าข้าวของญี่ปุ่น ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น เพื่อกระชับความสัมพันธ์ทางการค้า และรักษาตลาดข้าวไทยในญี่ปุ่น ตามนโยบายของกระทรวงพาณิชย์ ที่มอบหมายให้กรมฯ รักษาปริมาณการส่งออกข้าวไปญี่ปุ่นที่ปีละประมาณ 300,000 ตัน

สำหรับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนของญี่ปุ่นที่กรมฯ นำคณะผู้ส่งออกข้าวไทยไปพบหารือในครั้งนี้ได้แก่ กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมงของญี่ปุ่น (Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries: MAFF) ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐ ที่ทำหน้าที่กำหนดปริมาณการนำเข้าข้าวและกำกับดูแลการประมูลเพื่อนำเข้าข้าวของญี่ปุ่น บริษัท Overseas Merchandise Inspection Company (OMIC) เป็นหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพข้าวที่จะนำเข้าของญี่ปุ่นและผู้นำเข้าข้าวรายสำคัญ ของญี่ปุ่น ประกอบด้วย บริษัท Kitoku Shinryo Co., Ltd. บริษัท ITOCHU Food Sales and Marketing Co., Ltd. และบริษัท Kanematsu Corporation รวมทั้งโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์จากข้าวรายสำคัญของญี่ปุ่น ซึ่งต่างล้วนมีบทบาทสำคัญ ต่อการค้าข้าวของญี่ปุ่นและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับฝ่ายไทยมาโดยตลอด ดังนั้น การเดินทางเยือนญี่ปุ่นครั้งนี้ นอกจากเพื่อเป็นการกระชับความสัมพันธ์ทางการค้าข้าวแล้ว ยังมุ่งหวังจะช่วยรักษาส่วนแบ่งตลาดข้าวไทยในญี่ปุ่น และส่งเสริมปริมาณการส่งออกข้าวไทยไปญี่ปุ่นให้เพิ่มขึ้นด้วย

ที่มา โพล์ทูเดย์

“พาณิชย์” เปิดรับฟังความคิดเห็นระเบียบจัดสรรส่งออกข้าวไปอียู

กรมการค้าต่างประเทศเปิดรับฟังความคิดเห็นร่างระเบียบกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการจัดสรรปริมาณข้าวและการออกหนังสือรับรองการส่งออกข้าวภายใต้โควตาภาษีไปสหภาพยุโรป สำหรับปี 2569 ถึงปี 2571 พ.ศ. ... เพื่อให้การจัดสรรโควตาข้าว และการออกหนังสือรับรองการส่งออกข้าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์ต่อผู้ส่งออก เปิดให้รัฐ เอกชน ประชาชน แสดงความคิดเห็นได้ถึงวันที่ 20 ก.ย.นี้ ก่อนปรับปรุงเสนอรัฐมนตรีพาณิชย์ลงนามบังคับใช้

นางอารดา เพื่องทอง อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า กรมได้เปิดรับฟังความคิดเห็นต่อ (ร่าง) ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการจัดสรรปริมาณข้าวและการออกหนังสือรับรองการส่งออกข้าวภายใต้โควตาภาษีไปสหภาพยุโรป สำหรับปี 2569 ถึงปี 2571 พ.ศ. ... เพื่อประกอบการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการส่งออกข้าวภายใต้โควตาภาษีไปสหภาพยุโรปให้สอดคล้องกับประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องการส่งออกข้าวภายใต้โควตาภาษีไปสหภาพยุโรปและสหราชอาณาจักร พ.ศ. 2564 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การส่งออกข้าวภายใต้โควตาภาษีไปสหภาพยุโรปและสหราชอาณาจักร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2567 กำหนดให้ข้าวขาวและข้าวหักที่ส่งออกไปสหภาพยุโรปและจะใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีตามความตกลงระหว่างสหภาพยุโรปกับประเทศไทย เป็นสินค้าที่ต้องมีหนังสือรับรองการส่งออก (Export Certificate) ที่ออกโดยกรมไปประกอบการขอใบอนุญาตนำเข้า (Import License) จากสหภาพยุโรป และให้ข้าวขาวเป็นสินค้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษในการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

สำหรับระเบียบดังกล่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดสรรปริมาณข้าวและออกหนังสือรับรองการส่งออกข้าวภายใต้โควตาภาษีไปสหภาพยุโรป เพื่อให้ผู้ส่งออกข้าวไทยสามารถใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีตามปริมาณโควตาที่ได้รับจากสหภาพยุโรปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยกรมได้พิจารณาจัดสรรโควตาข้าวขาว ข้าวขาวหอม และข้าว

หนึ่ง ชนิด 100% ตามพิกัดอัตราศุลกากรประเภทย่อย 1006.30 ให้แก่ผู้ส่งออกที่มีประวัติการส่งออกข้าวไปสหภาพยุโรปย้อนหลัง 3 ปี และให้หมายความรวมถึงผู้ประกอบการค้าข้าวที่เข้าร่วมโครงการเชื่อมโยงตลาดข้าวอินทรีย์และข้าว GAP ครบวงจรด้วย และข้าวหักตามพิกัดอัตราศุลกากรประเภทย่อย 1006.40 ให้แก่ผู้ส่งออกซึ่งยังคงมีสถานะเป็นผู้ส่งออกข้าวอยู่

นอกจากนี้ เพื่อให้การจัดสรรปริมาณข้าวและการออกหนังสือรับรองการส่งออกข้าวภายใต้โควตาภาษีไปสหภาพยุโรปเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด กรมยังได้จัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นแนวทางการจัดสรรปริมาณข้าวและการออกหนังสือรับรองการส่งออกข้าวภายใต้โควตาภาษีไปสหภาพยุโรป สำหรับปี 2569 ถึงปี 2571 ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผู้เกี่ยวข้องในการส่งออกข้าวไทยไปสหภาพยุโรป เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการจัดสรร ปริมาณข้าวและการออกหนังสือรับรอง การส่งออกข้าวภายใต้โควตาภาษีไปสหภาพยุโรป จนสามารถยกร่างระเบียบได้เป็นที่เรียบร้อย

ผู้ที่ต้องการแสดงความคิดเห็นต่อร่างระเบียบดังกล่าว หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน สามารถแสดงความคิดเห็นผ่านระบบกลางของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (www.law.go.th) และเว็บไซต์กรมการค้าต่างประเทศ (www.dft.go.th) ตั้งแต่วันนี้ จนถึงวันที่ 20 ก.ย. 2568 และเมื่อได้ความคิดเห็นมาแล้ว ก็จะมาดำเนินการปรับปรุงร่างระเบียบตามขั้นตอนของกฎหมายก่อนเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ลงนามบังคับใช้ต่อไป

ที่มา ผู้จัดการออนไลน์

“พาณิชย์” โชว์ผลจัดงาน TRC 2025 สัญจร นครพนม จูงใจชาวนาปลูกข้าวคุณภาพดีสำเร็จ

กรมการค้าต่างประเทศเผยการจัดงาน TRC 2025 สัญจร จ.นครพนม จูงใจเกษตรกรปลูกข้าวคุณภาพดี เรียนรู้แนวโน้มความต้องการของตลาด มาตรฐานข้าว การแปรรูป ยันหลังจบงานนี้จะเดินหน้าช่วยเหลือเกษตรกร ผู้ประกอบการรายย่อยให้มีโอกาสทำตลาดและส่งออกข้าวไปยังต่างประเทศต่อไป

นางอารดา เพื่องทอง อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยถึงผลการจัดโครงการ Thailand Rice Convention 2025 สัญจร (TRC 2025 สัญจร) ครั้งที่ 6 ที่ จ.นครพนม เมื่อเร็ว ๆ นี้ ว่า การจัดงานครั้งนี้ กรมได้สร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องของตลาดข้าว แนวโน้มสถานการณ์ตลาดข้าวโลก พฤติกรรมและค่านิยมการบริโภคข้าวในต่างประเทศ กฎ ระเบียบและมาตรฐานการส่งออกข้าว การเพิ่มประสิทธิภาพการเพาะปลูก และทิศทางการปรับตัวเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงของข้าวไทยด้วยการยกระดับการผลิตข้าวคุณภาพดีและแปรรูปผลิตภัณฑ์จากข้าวเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนผู้ที่สนใจในแวดวงอุตสาหกรรมข้าวในจังหวัดนครพนมและพื้นที่ใกล้เคียง มากกว่า 200 ราย

ทั้งนี้ กรมได้นำวิทยากรผู้มีความรู้ มากประสบการณ์ด้านตลาดข้าวและส่งออกข้าวไปต่างประเทศ มาแนะนำเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพการเพาะปลูกข้าวแบบยั่งยืนให้มีต้นทุนต่ำแต่ผลผลิตสูง และการเสวนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ โดยมีตัวแทนจากภาคเอกชนผู้เชี่ยวชาญการใช้เทคโนโลยี เกษตรกรต้นแบบจากวิสาหกิจชุมชนแปรรูปข้าวตำบลบ้านผึ้ง (ข้าวสุข) และประธานศูนย์ข้าวชุมชนตำบลหนองฮีและศูนย์ข้าวชุมชนระดับจังหวัด มาร่วมกันถ่ายทอดแนวคิดและมุมมองการพัฒนาปรับตัวของเกษตรกรไทยให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันในตลาดสินค้าข้าวปัจจุบัน เน้นการยกระดับการผลิตข้าวเชิงมูลค่า ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อลดต้นทุนแรงงานและเวลาแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างรายได้ที่มั่นคงและยั่งยืนให้เกษตรกรในระยะยาว

ขณะเดียวกัน ได้จัดนิทรรศการแสดงยุทธศาสตร์ข้าวไทยด้านการพัฒนาการผลิต ขั้นตอนการส่งออกข้าว มาตรฐานข้าวหอมมะลิไทย ข้าวอินทรีย์เพื่อการส่งออกต่างประเทศ และการแสดงสินค้าข้าวอินทรีย์และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว รวมทั้งนำเกษตรกรและผู้สนใจ ศึกษาดูงานการผลิตข้าวอินทรีย์และการแปรรูปข้าว ณ ฟาร์มข้าวคุณแม่ ซึ่งเป็นกลุ่มเกษตรกรต้นแบบที่ประสบความสำเร็จเป็นที่ประจักษ์จากการพัฒนาตนเองตั้งแต่การเป็นผู้ปลูกข้าวอินทรีย์คุณภาพดี คัดค้น พัฒนาและแปรรูปผลิตภัณฑ์นวัตกรรมจากข้าวอินทรีย์ โดยเกษตรกรที่เข้าร่วมกิจกรรมได้รับทั้งความรู้และแรงบันดาลใจในการพัฒนาปรับปรุงการผลิตข้าวของตนเอง ยกกระตือรือร้นการแปรรูปข้าว มุ่งสู่การส่งเสริมสินค้าข้าวไทย บนพื้นฐานของการช่วยเหลือถ่ายทอดองค์ความรู้ซึ่งกันและกัน

โครงการ TRC 2025 สัญจร จ.นครพนม เป็นการสานต่อกิจกรรม TRC สัญจร ที่จัดขึ้นมาตั้งแต่ปี 2023 ที่ จ.เชียงราย สุพรรณบุรี อุบลราชธานี นครศรีธรรมราช และร้อยเอ็ด ซึ่งได้รับการตอบรับจากเกษตรกรผู้ปลูกข้าว กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในทุกพื้นที่เป็นอย่างดี มีเกษตรกรมากกว่า 1,000 ราย ที่ได้รับความรู้ ประสบการณ์ และประโยชน์จากกิจกรรมนี้ เกิดแรงบันดาลใจในการพัฒนาปรับปรุงการผลิตข้าวให้ดีขึ้นได้ภายใต้บริบทของตนเองและยังเป็นศูนย์กลางสื่อสารถ่ายทอดองค์ความรู้ต่อไปยังเกษตรกรผู้ปลูกข้าวกลุ่มอื่นๆ ในภาคการผลิตต่อไป ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับอุตสาหกรรมข้าวทั้งระบบ ช่วยให้เกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมข้าวไทยตระหนักถึงความสำคัญของการปรับตัวให้ทันต่อภาวะการแข่งขัน ภายใต้กลไกตลาด

อย่างไรก็ตาม นับจากนี้กรมจะมุ่งเน้นการสร้าง ความเข้มแข็งและการเติบโตให้กับวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการรายเล็กที่มีความพร้อมเข้าร่วมงานแสดงสินค้าระดับนานาชาติ นำเสนอคุณลักษณะเด่นของข้าวในแต่ละพื้นที่ปลูก ประชาสัมพันธ์ข้าวคุณภาพของไทยที่มีคุณประโยชน์ ปลอดภัย ได้มาตรฐาน ตลอดจนผลิตภัณฑ์จากข้าวที่หลากหลาย สร้างโอกาสในการส่งออกข้าวให้แก่วิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการรายเล็ก ซึ่งจะช่วยขยายตลาด เพิ่มมูลค่าข้าวไทยและรายได้ของเกษตรกรไทยให้สูงขึ้นอย่างยั่งยืนต่อไป

ที่มา ผู้จัดการออนไลน์

สำนักงานคณะกรรมการยั่งยืน พยุงราคาข้าว เพิ่มรายได้ชาวนาถาวร

สำนักงานประมาณและมาตรการการยั่งยืนพยุงราคาข้าว หลังกรมฯ มีมติอนุมัติกรอบวงเงินกว่า 61,697 ล้านบาท หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดการรอบคอบ โปร่งใส มีระบบติดตามประเมินผล

แหล่งข่าวจากทำเนียบรัฐบาลเปิดเผยว่าเมื่อเร็วๆ นี้สำนักงานประมาณได้จัดทำความเห็นเสนอต่อคณะรัฐมนตรี (ครม.) เพื่อประกอบความเห็นต่อมาตรการรักษาเสถียรภาพราคาข้าว ปีการผลิต 2568/69 ซึ่งที่ประชุม ครม. ได้มีการเห็นชอบให้ใช้วงเงินกว่า 61,697.06 ล้านบาท แบ่งเป็น วงเงินสินเชื่อ 51,632.50 ล้านบาท และวงเงินจ่ายขาด 10,464.56 ล้านบาท

โดยสำนักงานประมาณพิจารณาแล้วเห็นว่าการดำเนินมาตรการดังกล่าวมีความจำเป็น เพื่อให้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวมีรายได้ที่เหมาะสมกับต้นทุนการผลิต ป้องกันความเสี่ยงจากราคาข้าวตกต่ำ และช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการทำการเกษตร สอดคล้องกับนโยบายเร่งด่วนด้านการสร้างรายได้ภาคการเกษตรของรัฐบาล

โดยมาตรการดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายและบริหารข้าวแห่งชาติ (นบข.) ตั้งแต่วันที่ 26 มิถุนายน 2568 แล้ว

อย่างไรก็ตามสำนักงานงบประมาณเสนอให้กรมเห็นชอบในหลักการ พร้อมกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ธ.ก.ส.) ให้บริหารจัดการโครงการอย่างรอบคอบ มีระบบตรวจสอบโปร่งใส และจัดทำรายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อกรม.เมื่อสิ้นสุดโครงการ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดนโยบายระยะยาวด้านการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวต่อไป

นอกจากนี้ในการจัดทำมาตรการ/โครงการ เพื่อสนับสนุนหรือให้ความช่วยเหลือเกษตรกร สำนักงานงบประมาณเสนอว่ากระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาการดำเนินมาตรการ/โครงการ ในลักษณะที่เป็นการสนับสนุนการเพิ่มระดับผลิตภาพ (Productivity) ของภาคการเกษตร การพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทานหรือเป็นการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตร ซึ่งจะช่วยให้เกษตรกรสามารถสร้างรายได้ของตนเองได้อย่างเพียงพอได้ในระยะยาว และดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพและมีความยั่งยืนต่อไป

สำหรับมาตรการรักษาเสถียรภาพราคาข้าว ปีการผลิต 2568/69 ประกอบไปด้วย 3 โครงการหลัก ได้แก่

1.โครงการสินเชื่อชะลอการขายข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2568/69 วงเงินรวม 45,398.50 ล้านบาท แบ่งเป็น วงเงินสินเชื่อ 36,232.50 ล้านบาท และวงเงินจ่ายขาด 9,166.00 ล้านบาท ใช้แหล่งเงินทุนจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) โดย ธ.ก.ส. จะเสนอของบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อรองรับต่อไป

2.โครงการสินเชื่อเพื่อรวบรวมข้าวและสร้างมูลค่าเพิ่มโดยสถาบันเกษตรกร ปีการผลิต 2568/69 วงเงินรวม 15,656.65 ล้านบาท แบ่งเป็น วงเงินสินเชื่อ 15,000 ล้านบาท และวงเงินจ่ายขาดเพื่อชดเชยดอกเบี้ย 656.25 ล้านบาท ใช้แหล่งเงินทุนจาก ธ.ก.ส. และเสนอขอจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีในลำดับต่อไป

3.โครงการชดเชยดอกเบี้ยให้ผู้ประกอบการค้าข้าวในการเก็บสต็อกข้าว ปีการผลิต 2568/69 วงเงินรวม 642 ล้านบาท โดยเบื้องต้นให้ใช้จ่ายจากกองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร หากไม่เพียงพอ กรมการค้าภายในสามารถเสนอขอรับงบประมาณเพิ่มเติมตามความจำเป็นและเหมาะสม

ที่มา กรุงเทพธุรกิจออนไลน์

วอนรัฐมนตรีใหม่แก้ปัญหาข้าว โอตราค่าต่ำสุดในรอบ 20 ปี

สมาคมชาวนาและเกษตรกรไทย ย้ำรัฐมนตรีใหม่จะเป็นใครก็ได้ ขอเพียงเข้ามาดูแลแก้ไขปัญหาราคาข้าวไทยที่ตกต่ำสุดในรอบ 20 ปีอย่างจริงจัง โดยเรียกร้องให้ช่วยลดต้นทุนปุ๋ย-ยาฆ่าแมลง เพิ่มแหล่งน้ำ เพิ่มเมล็ดพันธุ์ข้าว เร่งผลักดันการส่งออกข้าวไทย

นายปราโมทย์ เจริญศิลป์ นายกสมาคมชาวนาและเกษตรกรไทย เปิดเผยว่า การเข้ามาดำรงตำแหน่งหน้าที่โดยเฉพาะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในมุมมองของชาวนาจะเป็นใครก็ได้ จะเป็นคนรุ่นใหม่ หรือรัฐมนตรีคนเดิมที่เคยดำรงตำแหน่งอยู่แล้ว ขอเพียงเข้ามาดูแลและบริหารจัดการช่วยเหลือเกษตรกรชาวนาอย่างจริงจัง เพราะต้องยอมรับว่ารัฐบาลชุดที่ผ่านมาไม่มีนโยบายดูแลด้านสินค้าเกษตรไม่มีความชัดเจนมากนัก ดังนั้น จึงต้องการให้ผู้ที่เข้ามาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีกระทรวงดังกล่าว เข้ามาดูแลปัญหานี้อย่างจริงจัง เพราะปัจจุบันพบว่าราคาข้าวตกต่ำเป็นอย่างมาก

“ราคาข้าวตอนนี้ต่ำห่วยมาก โดยราคาข้าวเปลือกสดที่เกี่ยวข้องได้มีค่าขึ้น 30-50% อยู่ที่ประมาณ 3,500-3,600 บาท ซึ่งเป็นราคาที่ต่ำที่สุดในรอบ 10-20 ปี แม้ว่ารัฐบาลจะมีนโยบายช่วยเหลือชาวนาด้วยเงินไร่ละ 1,000

บาท ก็เป็นเพียงการดูแลชั่วคราว และต้องติดตามราคาข้าวนาปี ซึ่งผลผลิตจะออกในช่วงเดือนพฤศจิกายน-ธันวาคม ปลายปีนี้ด้วย ส่วนข้าวนาปรังเก็บเกี่ยวใกล้หมดแล้ว จะมีเฉพาะส่วนน้อยเท่านั้น”

ทั้งนี้ แนวนโยบายการดูแลข้าว ข้าวนาไม่ได้ต้องการที่จะให้รัฐบาลเข้ามาดูแล โดยเข้ามาชดเชย แต่สิ่งที่ต้องการ คือ อยากให้รัฐบาลใหม่เร่งให้ความสำคัญและแก้ไขปัญหาสภาพความเป็นอยู่ของเกษตรกร โดยเฉพาะข้าวนาที่กำลังเผชิญกับวิกฤตหลายด้าน ทั้งปัญหาราคาข้าวตกต่ำสุดในรอบ 10-20 ปี ต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น เฉพาะเรื่องของปุ๋ย-ยาฆ่าแมลง การเข้ามาดูแลปรับต้นทุนราคาให้เกษตรกรสามารถอยู่ได้ เช่น ลดราคาปุ๋ยจาก 800 บาท ต่อกระสอบ 50 กก. เป็นราคา 500 บาทต่อกระสอบ 50 กก. น้ำมันดีเซล ทำแหล่งน้ำเพิ่ม ดูแลเมล็ดพันธุ์ข้าว และผลกระทบจากมาตรการภาครัฐที่ไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตชาวนา

ทั้งนี้ สาเหตุหลักของปัญหาราคาตกต่ำยังมาจากหลายปัจจัย คือ ต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสวนทางกับราคาที่ได้จากการขายข้าว ทำให้ชาวนาขาดทุน

การแข่งขันจากประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ อินเดีย จีน และเวียดนาม ที่ส่งออกข้าวในราคาที่ต่ำกว่าไทย เนื่องจากต้นทุนการผลิตของไทยที่สูงกว่า ส่วนนโยบายห้ามเผาตอซังเพื่อลดปัญหา PM 2.5 ที่เกิดจากการเผาตอซัง ถือว่าสร้างผลกระทบน้อยมาก และยังเป็นภาระให้กับชาวนาด้วย

อย่างไรก็ดี เกษตรกรเปรียบเสมือนรากฐานของประเทศ และเป็นอันดับหนึ่งในการผลิตเพื่อส่งออก และต้องการรัฐบาลและผู้นำที่เป็นคนดี คนเก่งคนที่พัฒนา ไม่พูดแล้วทำไม่ได้ และไม่เอาประเทศชาติมาเป็นเครื่องต่อรองทางการเมือง ชาวนาเรียกร้องให้รัฐบาลใหม่ทบทวนมาตรการและนโยบายต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของเกษตรกร เพื่อให้พวกเขาสามารถยืนหยัดและเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของชาติได้อย่างแท้จริง

รายงานจากสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า ระบุว่า การส่งออกข้าวของไทยตลอดระยะเวลา 9 เดือนนับตั้งแต่พฤศจิกายน 2568 จนถึงเดือนกรกฎาคม 2568 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกลดลง โดยมีปัจจัยมาจากปริมาณผลผลิตข้าวทั่วโลกเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังมีปัจจัยมาจากผู้นำเข้าหลายประเทศ ลดนำเข้าข้าวลง เช่น อินโดนีเซีย จากปี 2567 ที่ผ่านมานำเข้าข้าวจากไทย 1 ล้านตัน ในปี 2568 นี้ยังไม่มีผู้นำเข้าข้าว อีกทั้งอินเดียซึ่งเป็นผู้ส่งออกข้าวอันดับ 1 ของโลก ที่ได้มีการประกาศส่งออกข้าวก็ส่งผลกระทบต่อราคาข้าวในตลาดโลกและไทยลดลง

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

จับตา ‘กข113’ พันธุ์ข้าวป้ายแดง วงการข้าว ฮือฮา! ลุ้นยัดนาไทยแทนที่ข้าวหอมเวียดนาม

KEY POINTS

- กรมการข้าวรับรองพันธุ์ข้าวใหม่ "กข113" เป็นข้าวเจ้าพื้นนุ่ม ไม่ไวต่อช่วงแสง ให้ผลผลิตสูงเฉลี่ย 946 กิโลกรัมต่อไร่ และมีอายุเก็บเกี่ยวสั้น
- มีลักษณะเด่นคือสัดส่วนกลบต่ำเพียง 20% ซึ่งเทียบเท่าพันธุ์ข้าวเวียดนาม ทำให้โรงสีชื่นชอบและคาดว่าชาวนาจะขายข้าวได้ราคาดีขึ้น
- ผู้ค้าข้าวคาดหวังว่า กข113 จะมีศักยภาพสูงในการแข่งขันเพื่อทวงคืนตลาดส่งออกจากเวียดนาม และเป็นทางเลือกให้ชาวนาไทยปลูกทดแทนพันธุ์ข้าวเวียดนาม

ฐานเศรษฐกิจสัมภาษณ์พิเศษ กูรูในวงการข้าวและเป็นหนึ่งในคณะกรรมการพิจารณารับรองพันธุ์ข้าว ประจำปี 2568 ตอบโจทย์ความต้องการตลาด โรงสี ชวนา และผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว ในงาน กรมการข้าว เปิดตัว รับรองพันธุ์ข้าวจำนวน 4 พันธุ์ใหม่ ล่าสุด ดังนี้

1.ข้าวเจ้าจาปอนิกา เป็นพันธุ์รับรองชื่อ "กขจ3" เป็นพันธุ์ข้าวญี่ปุ่น ไม่ไวต่อช่วงแสง ทรงกอตั้ง ความสูง ประมาณ 90 เซนติเมตร ลำต้นแข็ง คอรวงยาว มีหางบางเมล็ด เมล็ดร่วงยาก อายุการเก็บเกี่ยว ฤดูนาปรังประมาณ 109 - 116 วัน ฤดูนาปีประมาณ 103 - 108 วัน สามารถให้ผลผลิตเฉลี่ย 733 กิโลกรัมต่อไร่ แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ นาชลประทานในเขตภาคเหนือ

2.ข้าวพันธุ์รับรอง "กข113" โดยพันธุ์ดังกล่าวจัดเป็นข้าวเจ้าพื้นนุ่ม ไม่ไวต่อช่วงแสง ทรงกอตั้ง สูง ประมาณ 117 เซนติเมตร ลำต้นค่อนข้างแข็ง ไม่มีหาง อายุเก็บเกี่ยวประมาณ 105 - 110 วัน เมื่อปลูกโดยวิธีหว่านน้ำ ตม และ 107 - 115 วัน มีลักษณะเด่นคือเป็นข้าวเจ้าพื้นนุ่มไม่ไวต่อช่วงแสง อายุเก็บเกี่ยวสั้นกว่าพันธุ์ปทุมธานี 1 ผลผลิตเฉลี่ย 946 กิโลกรัมต่อไร่ สามารถให้ผลผลิตสูงสุด 1,124 กิโลกรัมต่อไร่

3.ข้าวเจ้า กข117 เป็นข้าวเจ้าพื้นนุ่ม ไวต่อช่วงแสง ทรงกอตั้ง ความสูงประมาณ 113 เซนติเมตร ลำต้น แข็งมาก คอรวงสั้น เปลือกสีฟางร่อนน้ำตาล ไม่มีหาง รูปร่างเรียวยาว ผลผลิตเฉลี่ย 653 กิโลกรัมต่อไร่ สามารถให้ ผลผลิตสูงสุด 868 กิโลกรัมต่อไร่ ทนต่อสภาพแล้งดีกว่า ต้นเตี้ย ผลผลิตสูงกว่าพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105

4. ข้าวเจ้า กข119 เป็นข้าวเจ้าหอมพื้นนุ่ม ไม่ไวต่อช่วงแสง ทรงกอตั้ง ต้นสูงประมาณ 109-115 เซนติเมตร ลำต้นค่อนข้างแข็ง ข้าวเปลือกสีฟาง มีหาง อายุเก็บเกี่ยวประมาณ 95 - 100 วัน เมื่อปลูกโดยวิธีหว่าน น้ำตม และ 105-115 วัน สามารถให้ผลผลิตสูงสุด 993 กิโลกรัมต่อไร่

มุมมอง “โรงสี-ชวนา” พันธุ์ข้าวป้ายแดง

เริ่มจากนายปราโมทย์ เจริญศิลป์ นายกสมาคมชาวนาและเกษตรกรไทย กล่าวว่า ทั้ง 4 สายพันธุ์จะดี หรือไม่ ต้องขอไปทดลองในพื้นที่นาปลูกจริงก่อน เนื่องจากสภาพแวดล้อม พื้นที่ทำนาจริงกับในนาแปลงทดลอง แตกต่างกัน ดังนั้นในตอนนี้ยังเร็วเกินไปที่จะสรุปว่าถูกใจหรือไม่

ด้าน นายอนิวัตรน โพธิ์ดำ ประธานศูนย์ข้าวชุมชนระดับจังหวัดลพบุรี กล่าวว่า จาก 4 พันธุ์ข้าวใหม่ มี โดนใจพันธุ์เดียว ก็คือ กข119 เป็นข้าวพื้นนุ่ม น่าจะโดนใจชาวนา จากที่ทดลองรับประทานคล้ายกับข้าวหอมปทุม ส่วนพันธุ์ ข้าวเจ้า กข117 ไม่เหมาะที่จะให้เกษตรกรปลูก เนื่องจากคล้ายคลึงกับข้าวหอมมะลิ มากเกินไป แล้วหาก นำไปปลูกในพื้นที่เดียวกับข้าวหอมมะลิก็คงจะไปสร้างปัญหามากกว่า

สอดคล้องกับ นายนิพนธ์ สมิตธาพิพัฒน์ อุปนายกสมาคมโรงสีข้าวไทย กล่าวถึงการรับรองพันธุ์ข้าว 4 สายพันธุ์ ได้แก่พันธุ์ กข119 และ กข113 จัดอยู่ในกลุ่มข้าวหอมปทุมธานี หรือข้าวหอมไทย ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับ กข79 ต้องดูว่าเมื่อปลูกไปแล้วจะเป็นอย่างไร ส่วนข้าวญี่ปุ่น ก็เป็นทางเลือก เนื่องจากข้าวขาดตลาดในประเทศญี่ปุ่น ราคาแพง แต่ก็ให้ข้อสังเกตไปว่าให้ระวังเรื่องโอเวอร์ซัพพลาย เนื่องจากตลาดในประเทศมีจำกัด

“ส่วน กข117 ข้าวนาปีไวแสง ปลูกในที่แล้ง ก็เป็นทางเลือกให้เกษตรกร สำหรับพื้นที่ค่อนข้างแล้ง ที่ตอน ไม่ค่อยมีน้ำ อาจจะเป็นทางเลือกสำหรับชาวนาในการปลูกก็จะต้องไปลองดู แต่ห้วงจะมีการปลอมปนกับข้าวหอม มะลิ เพราะตัวเมล็ดเองโรงสีสามารถดูด้วยตาเปล่าถ้าไปปลอมปนในข้าวหอมมะลิ ถ้าเกษตรกรไปปลูก แล้วกลับมา ปลูกข้าวหอมมะลิถ้าปนกันจะขายยาก”

นายธัญวัศ คงมณี กรรมการสมาคมโรงสีข้าวไทย กล่าวว่า มีสายพันธุ์ข้าว ที่โรงสีชอบมาก ก็คือ กข113 มีสัดส่วนแกลบ แค่ 20% จากปกติทุกพันธุ์ข้าวจะมีแกลบตั้งแต่ 25% ขึ้นไป เพราะในส่วนต่าง 5% ชาวนาขายข้าว

ได้ราคาเพิ่มอีก 400 บาท โดยไม่ต้องใช้เงินสนับสนุนจากรัฐบาลได้โดยกลไกตลาดอยู่แล้ว ก็อยากจะให้นักวิจัยลองไปทำการบ้านกันต่ออย่างไรให้มีแปลบแค้นนี้หรือต่ำกว่านี้ได้ยิ่งดี อย่างไรก็ตามในระดับนี้เทียบเท่าพันธุ์ข้าวเวียดนามแล้วผลผลิตต่อไร่ก็สูง ดังนั้นถ้าออกมาเชื่อว่าโรงสีจะมีการแข่งขันกันสูงถ้าชาวนาปลูกพันธุ์นี้อาจจะทำให้เกิดการแข่งขันบวกราคาเพิ่มให้จูงใจปลูกมาขายโรงสี

แต่สิ่งที่อยากจะให้ศูนย์วิจัยเพิ่มเติมก็คือ ข้าวสดทำให้แห้ง อยากให้เข้าตู้อบ และเครื่องขัดสีอยากให้ทุกศูนย์ใช้เหมือนกัน เพราะเวลาเข้ากระบวนการออกมาจะได้มาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ จะได้มีผลแม่นยำเหมือนกับตู้อบโรงสีข้าว แต่หากศูนย์ใช้แสงแดดกระทบกับพื้นปูนให้ความร้อนประมาณ 40-50 องศาเซลเซียส ซึ่งโรงสีใช้ความร้อนไม่ได้ขนาดนั้น โดยปกติใช้ความร้อนไม่เกิน 40 องศาเซลเซียส จะทำให้ข้าวเต็มเมล็ดมากขึ้น

ผู้ค้า แอปหวังพันธุ์ใหม่ ทวงตลาดคืนจากเวียดนาม

สอดคล้อง นายสุทธิ สานกิ่งทอง นายกสมาคมค้าข้าวไทย กล่าวถึง พันธุ์ข้าวเจ้าจาปอนิกา เป็นพันธุ์รับรองชื่อ กขจ3 เป็นพันธุ์ข้าวญี่ปุ่น มองว่าขายได้ในประเทศจากร้านอาหารญี่ปุ่นมีความต้องการเพิ่มขึ้นทุกปี มองว่ามีตลาดรองรับอยู่แล้ว แล้วถ้าเหลือใช้ในประเทศได้จริงก็สามารถส่งออกได้ด้วย มองว่ามีความน่าสนใจ ส่วนข้าวหอมไทยก็น่าสนใจไม่แพ้กัน มองว่าตลาดยังเติบโตไปอีก ยังมีตลาดรองรับอยู่มาก โดยเฉพาะพันธุ์กข113 ตลาดฟิลิปปินส์ ที่ไทยยังเสียตลาดให้กับเวียดนาม ดังนั้นหากส่งพันธุ์นี้ไปขายเชื่อว่าจะสามารถสู้ได้และแย่งตลาดกลับคืนมาได้ ส่วนข้าวพันธุ์สุดท้ายข้าวเจ้า กข119 ทั้งส่งออกและโรงสี มีความกังวลอาจจะมีการปลอมปนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีการปลูกข้าวหอมมะลิที่จะมีการปลอมปนได้ เพราะเป็นข้าวขาว

นายสามารถ อัดทอง นายกสมาคมการค้าเมล็ดพันธุ์ข้าวไทย กล่าวว่า จากการรับรองทั้งหมด 4 พันธุ์ มี 3 พันธุ์ที่ชัดเจน ได้แก่ กข113 มีศักยภาพการปลูกได้ ทำให้ตลาดข้าวพื้นนุ่ม เชื่อมั่นเป็นตลาดใหญ่ที่สามารถเจาะเข้าไปแทนพื้นที่เข้าหอมพวง ซึ่งเป็นข้าวเวียดนามที่ชาวนาไทยนิยมปลูกได้ ส่วนพันธุ์ข้าว กข119 มีความหอมนุ่มและยาว และมีผลผลิตไม่สูงมาก แต่ถ้าปลูกจริง เชื่อมั่นว่าเกษตรกรมืออาชีพจะปลูกจริงจะได้ผลผลิตมากกว่าในงานวิจัยแล้วด้วยอายุ 95-100 วัน น่าจะมาแทนปทุมธานี 1 ได้

“พันธุ์ปทุมธานี 1 ที่มีอายุยาว เวลาที่ข้าวแพง เกษตรกรจะปลูก แต่เวลาข้าวราคาถูกลง เกษตรกรไม่ปลูก ทำให้ผู้ส่งออกทำตลาดลำบาก เพราะมีสินค้าไม่ต่อเนื่อง ส่งผลทำให้ราคาผันผวน แต่ถ้าเกษตรกรปลูกต่อเนื่องราคาก็จะนิ่ง แล้วมีของขายให้กับลูกค้าต่อเนื่องได้ตลอดเวลาจะทำให้ผู้ส่งออกทำงานได้ง่าย เกษตรกรก็ได้ราคาที่เหมาะสม ซึ่งมองว่าพันธุ์ข้าว กข119 ตอบโจทย์ตลาดและชาวนา”

ส่วนพันธุ์ข้าวญี่ปุ่น ข้าวเจ้าจาปอนิกา หรือ กขจ3 เป็นการตอบโจทย์ในส่วนร้านค้าอาหารญี่ปุ่นในประเทศที่มีกว่า 5,900 สาขา โดยไม่ต้องส่งนำเข้าข้าวญี่ปุ่น มาจากเวียดนาม แต่ถ้ามีมากกว่านั้นก็สามารไปช่วยแก้ปัญหาที่ญี่ปุ่นที่มีการขาดแคลนข้าวในประเทศไทย เป็นโอกาสและทางเลือกของเกษตรกรไทยหากปลูกได้จริง

ถอดบทเรียนพันธุ์ข้าวในอดีต

นายปัญญา จินตธีรชัย กรรมการสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย กล่าวถึงข้าวญี่ปุ่น พิจารณาจากเมล็ดข้าวและรสชาติน่าจะขายได้ในประเทศ แต่หากในแง่การส่งออก จะต้องพิจารณาวางแผนการเพาะปลูกเนื่องจากว่าตลาดส่งออก ถูกเวียดนามครอบครองตลาดอยู่ในราคาที่ถูกลง เพราะฉะนั้นหากส่งออกค่อนข้างลำบาก ส่วนข้าวหอมนุ่ม กข113 ที่ศูนย์วิจัยปทุม มองว่าตลาดไปได้ แต่การที่จะส่งออกไปได้มี 2 ประเด็น ก็คือ 1.จำนวนปริมาณที่จะปลูกได้เพียงพอกับการส่งออกหรือไม่ กับเรื่องของราคา

“ถอดบทเรียน กข79 วันนั้นรสชาติใช้ได้ แต่เมล็ดพันธุ์มีไม่ทั่วถึง แล้วใช้เวลา 2 ปีกว่าถึงจะเข้าสู่ตลาดได้ พอเข้าสู่ตลาด ชัฟฟลายก็มีไม่เพียงพอ เพราะในประเทศใช้แทนได้ก็ส่งออกได้ไม่เท่าไร เพิ่งมีปลายปีที่แล้วเพียงพอที่จะส่งออก แต่ก็ได้ไม่มากมาย ส่วน กข119 มีความใกล้เคียงข้าวหอมปทุมธานี ความหอมด้อยกว่า แต่รสชาติถือว่าดี มองว่าสามารถแทนที่กับข้าวหอมปทุมธานีได้ เพราะอายุสั้นกว่า ที่สำคัญทีมงานวิจัยได้รับยอมรับจากคณวงการค้าเมล็ดพันธุ์อยู่แล้ว ส่วน“พันธุ์ข้าวนุ่ม กข117” มองว่าเป็นตัวเลือกเกษตรกรที่อยู่ในพื้นที่แล้ง ก็จะมีความทนทานดีกว่าการปลูกข้าวหอมมะลิ

นายวรานนท์ พงศ์อุดม นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการพิเศษกรมการค้าต่างประเทศ (คต.) กล่าวว่า ใน 4 สายพันธุ์ข้าว มี 2 สายพันธุ์เป็นข้าวพื้นนุ่ม ,ข้าวหอมไทย 1 สายพันธุ์และข้าวญี่ปุ่น 1 สายพันธุ์ ซึ่งมองว่าข้าวญี่ปุ่น ก็เหมาะสมเป็นกระแส และต้องการขยายสนองความต้องการอยู่แล้ว ส่วนข้าวหอม ก็เห็นมีความสูงสี และก็มีจุดเด่นกว่าปทุมธานี ก็มองว่าในอนาคตอาจจะมาทดแทนกันได้ ส่วนข้าวพื้นนุ่มก็เป็นข้าวที่น่าสนใจและนักวิจัยก็พยายามพัฒนาพันธุ์ข้าวออกมาให้เป็นทางเลือกในการปลูก

“พันธุ์ข้าวนุ่ม กข117 เป็นข้าวทนแล้ง ไม่ไวแสง ปลูกช่วงนาปี เหมาะกับการปลูกในภาคอีสานที่เป็นช่วงเดียวกับการปลูกข้าวหอมมะลิ แล้วข้าวพันธุ์นี้สามารถปลูกได้ตลอดทั้งปีไปเสริมกับอีสานที่ปลูกข้าวหอมมะลิ พื้นที่ไหนสามารถปลูกข้าวนาปรังได้ ก็ดี แต่ถ้าปลูกได้ทับซ้อนกับข้าวหอมมะลิ ก็เชื่อว่าไม่น่าจะไปแย่งพื้นที่การปลูกข้าวหอมมะลิได้”

ด้านนายณัฐกิตติ์ ของทิพย์ อธิบดีกรมการข้าว กล่าวว่า ใน 4 สายพันธุ์ ที่ออกมาในครั้งนี้ คาดว่าจะตอบโจทย์ความต้องการของผู้ประกอบการได้ในระดับหนึ่งในเรื่องของอายุ เก็บเกี่ยว รวมถึงผลผลิตต่อไร่ที่ดีขึ้น และสามารถที่จะต่อสู้กับข้าวเพื่อนบ้านได้ในบางสายพันธุ์ อย่างไรก็ตามก็ขึ้นอยู่กับเกษตรกรว่าจะเลือกปลูก ส่วนปริมาณเมล็ดพันธุ์ที่กรมการข้าวจะไปเร่งผลิตเมล็ดพันธุ์ให้เพียงพอกับความต้องการ ให้ทันต่อระยะเวลาช่วงเกษตรกรลงปลูกต่อไป

“ข้าวญี่ปุ่น จะเป็นทางเลือกให้กับพี่น้องชาวนาปลูกข้าวเพิ่มมากขึ้น ซึ่งปัจจุบันผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวได้แล้วเป็นที่ถูกใจผู้ประกอบการ แต่ปริมาณยังไม่มีมากเพียงพอที่จะส่งออก ดังนั้นต้องรีบเร่งในการผลิตให้มีปริมาณเพียงพอสำหรับผู้ประกอบการที่จะรวบรวมผลผลิตและสามารถส่งออกได้ วันนี้ตอบโจทย์เพียงตลาดในประเทศเท่านั้น และในอนาคตก็ต้องสร้างความมั่นใจให้กับพี่น้องเกษตรกร เป็นทางเลือกให้เกษตรกรที่จะปลูกข้าวญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้นและสามารถส่งออกได้ ซึ่งต่อไปก็อาจจะต้องจัดโซนนิ่งพื้นที่การปลูกข้าวให้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นหนึ่งในภารกิจหลักคือการวิจัยและพัฒนาพันธุ์ข้าวให้ได้ข้าวพันธุ์ใหม่ ๆ ที่ตอบโจทย์ความต้องการของพี่น้องชาวนาและผู้ประกอบการในทุกมิติ”

ที่มา ฐานเศรษฐกิจ

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

เวียดนาม

สถานการณ์ราคาส่งออกข้าวในสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาส่งออกข้าวเวียดนามอ่อนตัวลงจากสัปดาห์ก่อน เนื่องจากความต้องการข้าวจากต่างประเทศที่ลดลง โดยข้าวขาว 5% (5% broken rice) เสนอราคาอยู่ที่ 375 เหรียญสหรัฐต่อดัน ลดลงจากระดับ 389 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ก่อน

ผู้ค้ารายหนึ่งในนครโฮจิมินห์กล่าวว่า เวียดนามได้รับผลกระทบจากมาตรการระงับการนำเข้าข้าวของฟิลิปปินส์เป็นเวลา 60 วัน ที่เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กันยายนเป็นต้นไป ขณะที่ผู้ส่งออกได้ชะลอการซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกร เนื่องจากความต้องการจากต่างประเทศลดลง

ด้านสมาคมอาหารเวียดนาม (the Vietnam Food Association; VFA) รายงานว่า เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2568 ราคาข้าวหอมพันธุ์ DT8 5% อยู่ที่ระดับ 445-450 เหรียญสหรัฐต่อดัน เพิ่มขึ้นจากระดับ 440-450 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อช่วงต้นสัปดาห์นี้ และข้าวหอม Jasmine เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 496-500 เหรียญสหรัฐต่อดัน จากระดับ 494-498 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อช่วงต้นสัปดาห์นี้

ขณะที่ข้าวขาว 5% (5% broken rice) ราคาอยู่ที่ 375 เหรียญสหรัฐต่อดัน ข้าวขาว 25% (25% broken rice) ราคาอยู่ที่ 367 เหรียญสหรัฐต่อดัน และข้าวหัก 100% (100% broken rice) ราคาอยู่ที่ 318-322 เหรียญสหรัฐต่อดัน ลดลงเล็กน้อยจากเมื่อช่วงต้นสัปดาห์

สมาคมอาหารเวียดนาม (VFA) รายงานว่า ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1-8 กันยายน 2568 มีเรือบรรทุกสินค้าจำนวน 10 ลำเข้าเทียบท่าเพื่อรอขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือจำนวนรวมประมาณ 107,300 ตัน โดยจอดรอขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือที่ท่าเรือ Ho Chi Minh port และท่าเรือ Mỹ Thới ทั้งนี้ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม - 8 กันยายน 2568 มีการขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือจำนวนรวม 208,300 ตัน โดยมีปลายทางไปยังประเทศในแถบแอฟริกา 150,500 ตัน มาเลเซีย 15,000 ตัน และฟิลิปปินส์ 42,800 ตัน

สำนักข่าว XINHUA รายงานโดยอ้างข้อมูลจากสมาคมอาหารเวียดนามระบุว่า ตั้งแต่ต้นปีมาจนถึงวันที่ 15 สิงหาคม 2568 ที่ผ่านมา เวียดนามส่งออกข้าวเกือบ 5.9 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่ามากกว่า 3,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยปริมาณการส่งออกข้าวเพิ่มขึ้น 2.88% เมื่อเทียบกับปีต่อปี อย่างไรก็ตาม มูลค่าการส่งออกลดลง 16% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2567 โดยสมาคมอาหารเวียดนามคาดการณ์ว่า เวียดนามจะส่งออกข้าวได้มากกว่า 8 ล้านตัน ในปี 2568 นี้

กรมศุลกากร (the General Department of Customs) รายงานว่าในเดือนสิงหาคม 2568 เวียดนามส่งออกข้าวจำนวน 866,943 ตัน มูลค่าประมาณ 436.5 ล้านเหรียญสหรัฐ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 3.2% แต่มูลค่าลดลง 13.2% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา (สิงหาคม 2567) ที่มีการส่งออกข้าวจำนวน 840,136 ตัน มูลค่าประมาณ 502.6 ล้านเหรียญสหรัฐ แต่เมื่อเทียบกับเดือนกรกฎาคม 2568 ผ่านมา ปริมาณเพิ่มขึ้น 9.7% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 14.3% ที่มีการส่งออกข้าวจำนวน 840,136 ตัน มูลค่าประมาณ 502.6 ล้านเหรียญสหรัฐ

ตลาดส่งออกที่สำคัญในเดือนสิงหาคม 2568 มีดังนี้

- 1.ฟิลิปปินส์จำนวน 490,078 ตัน มูลค่า 237.693 ล้านเหรียญสหรัฐ
- 2.ไต้หวันจำนวน 104,997 ตัน มูลค่า 46.432 ล้านเหรียญสหรัฐ
- 3.กาน่าจำนวน 75,882 ตัน มูลค่า 43.22 ล้านเหรียญสหรัฐ
- 4.จีนจำนวน 68,617 ตัน มูลค่า 35.426 ล้านเหรียญสหรัฐ
- 5.มาเลเซียจำนวน 23,906 ตัน มูลค่า 11.346 ล้านเหรียญสหรัฐ

- 6.สิงคโปร์จำนวน 14,614 ตัน มูลค่า 8.232 ล้านเหรียญสหรัฐฯ
- 7.โมซัมบิกจำนวน 12,426 ตัน มูลค่า 6.06 ล้านเหรียญสหรัฐฯ
- 8.สหรัฐอเมริกาอิมิเรตส์จำนวน 5,012 ตัน มูลค่า 3.133 ล้านเหรียญสหรัฐฯ
- 9.ฮ่องกงจำนวน 4,938 ตัน มูลค่า 2.987 ล้านเหรียญสหรัฐฯ
- 10.อินโดนีเซียจำนวน 3,526 ตัน มูลค่า 1.764 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ในช่วง 8 เดือนแรกของปีนี้ (เดือนมกราคม-สิงหาคม 2568) เวียดนามส่งออกข้าวจำนวน 6,374,333 ตัน มูลค่าประมาณ 3,261.8 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 3.7% แต่มูลค่าลดลง 15.1% เมื่อเทียบกับเมื่อเทียบกับจำนวน 6,144,220 ตัน มูลค่าประมาณ 3,843.1 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาตามลำดับ

สื่อท้องถิ่นรายงานว่า กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า (the Ministry of Industry and Trade) ได้จัดประชุมด่วนเกี่ยวกับสถานการณ์ส่งออกข้าวเพื่อนำคำสั่งนายกรัฐมนตรีฉบับที่ 160/CD-TTg ไปปฏิบัติได้ทันที่เพื่อส่งเสริมการส่งออกข้าวในช่วง 4 เดือนสุดท้ายของปี 2568 และปีต่อไป

ทั้งนี้เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2568 นายกรัฐมนตรีฝ่าม มินห์ จิ่ง (Pham Minh Chinh) ได้ออกหนังสือแจ้งอย่างเป็นทางการ เลขที่ 160/CD-TTg ว่าด้วยการเสริมสร้างการดำเนินงานตามภารกิจและแนวทางแก้ไขปัญหาเพื่อส่งเสริมการผลิต การส่งออก และการรักษาเสถียรภาพตลาดข้าว การประชุมครั้งนี้มุ่งเน้นการหารือและให้คำแนะนำและแนวทางแก้ไขปัญหาเพื่อส่งเสริมการผลิต การส่งออก และการรักษาเสถียรภาพตลาดข้าวในอนาคต

ในพิธีเปิดการประชุม นายเหงียน ฮอง เดียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ ได้เน้นย้ำว่า ข้าวนั้นแตกต่างจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ ที่มีสัดส่วนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสูง แต่กลับมีมูลค่าเพิ่มในประเทศไม่สูงนัก ในทางกลับกัน ข้าวกลับสร้างประโยชน์โดยตรงและยั่งยืนต่อเศรษฐกิจ ดังนั้นการส่งออกข้าวจึงมีความสำคัญทางเศรษฐกิจอย่างยิ่งยวด ช่วยยืนยันสถานะและภาพลักษณ์ของเวียดนามที่พัฒนาแล้ว ช่วยลดความยากจน และสร้างหลักประกันความมั่นคงทางอาหารของโลก

อย่างไรก็ตาม เมื่อเร็วๆ นี้ ตลาดฟิลิปปินส์ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนประมาณ 38-40% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดของประเทศ ได้หยุดการนำเข้าข้าวอย่างกะทันหันเป็นเวลาสองเดือน ส่งผลให้ข้าวประมาณ 500,000 ตันติดขัดก่อให้เกิดความยากลำบากอย่างมาก นอกจากนี้ อินโดนีเซียยังลดการนำเข้าข้าวลงด้วย ส่งผลให้การส่งออกข้าวของเราทั้งปริมาณลดลงและถูกกดดันให้ลดราคา

ในสถานการณ์เช่นนี้ รัฐบาลได้ออกคำสั่งที่ทันที่ เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2568 นายกรัฐมนตรี ได้ออกประกาศอย่างเป็นทางการฉบับที่ 160 ว่าด้วยการเสริมสร้างการดำเนินการตามแนวทางแก้ไขปัญหาเพื่อส่งเสริมการผลิต การส่งออก และการควบคุมตลาดข้าวอย่างสอดคล้องกัน

นายเหงียน อันห์ เซิน ผู้อำนวยการกรมนำเข้า-ส่งออก กล่าวในการประชุมว่า จากสถิติเบื้องต้นของกรมศุลกากร ในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2568 การส่งออกข้าวมีมูลค่าเกือบ 6.37 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่ากว่า 3.26 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น 3.7% ในด้านปริมาณ แต่ลดลง 15.4% ในด้านมูลค่าการซื้อขาย เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปี 2567 ซึ่งเป็นปีที่การส่งออกข้าวประสบความสำเร็จสูงสุดเป็นประวัติการณ์

ในส่วนของการตลาดส่งออก ฟิลิปปินส์ยังคงเป็นผู้นำเข้ารายใหญ่ที่สุดของเวียดนาม โดยมีปริมาณการส่งออกเกือบ 2.9 ล้านตัน คิดเป็น 45.9% เพิ่มขึ้น 4.2% ในช่วงเวลาเดียวกัน ตามมาด้วยตลาดไต้หวัน ซึ่งมีปริมาณ

การส่งออก 753.7 พันตัน คิดเป็น 11.85% เพิ่มขึ้น 1.5 เท่าจากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ส่วนตลาดกานามีปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นเกือบ 94.8% ในเวลาเดียวกัน โดยมีปริมาณการส่งออก 662.4 พันตัน คิดเป็น 10.4%

ถัดไปคือตลาดจีน หลังจากที่ถูกต่ำต่อเนื่องหลายปี ในช่วง 8 เดือนแรกของปี ตลาดกลับเติบโตขึ้นอีกครั้ง โดยอยู่ที่ 565,300 ตัน คิดเป็น 8.9% ของปริมาณการส่งออกทั้งหมด เพิ่มขึ้น 141.3% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกัน

ในทางตรงกันข้าม ปริมาณข้าวที่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญจากตลาดอินโดนีเซียลดลงเกือบ 97.2% เหลือเพียงเกือบ 25,400 ตันภายใน 8 เดือนหลังจากที่รัฐบาลประกาศยุติการนำเข้าข้าวในปี 2568 ตลาดมาเลเซียก็ลดลง 45% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกัน ปริมาณข้าวที่ส่งออกไปยังตลาดฟิลิปปินส์ ไต้หวัน ฮ่องกง กานา จีน บังกลาเทศ ล้วนเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว ซึ่งช่วยชดเชยกับปริมาณข้าวที่ลดลงในตลาดอินโดนีเซีย คิวบา และมาเลเซีย

ตั้งแต่บัดนี้จนถึงสิ้นปี ในด้านการผลิต ตามข้อมูลจากกระทรวงเกษตรและสิ่งแวดล้อม คาดว่าผลผลิตข้าวในปี 2568 จะอยู่ที่ 43,143 ล้านตัน ลดลง 323,000 ตัน เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปี 2567 ส่วนข้าวเชิงพาณิชย์เพื่อการส่งออกคาดว่าจะอยู่ที่ประมาณ 15,085 ล้านตัน เทียบเท่ากับข้าว 7.542 ล้านตัน

สำหรับการส่งออก คาดว่าความต้องการนำเข้าข้าวจากจีน บังกลาเทศ ประเทศในแอฟริกา ฯลฯ จะยังคงอยู่ต่อไป การที่อินเดียกลับมาส่งออกข้าวหัก 100% อีกครั้งจะยังคงสร้างแรงกดดันต่อราคาข้าวโลก แต่จะไม่ส่งผลกระทบต่อเวียดนามมากนัก เนื่องจากข้าวหักมีสัดส่วนการส่งออกเพียงเล็กน้อยและอยู่ในกลุ่มตลาดที่แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม กิจกรรมการส่งออกข้าวจะเผชิญกับความยากลำบากหลายประการเช่นกัน เนื่องจากสภาพอากาศ ความเสี่ยงทางเศรษฐกิจและการเมือง นโยบายการนำเข้าและส่งออกอาหารในตลาดค้าข้าว ที่อาจส่งผลกระทบต่อการค้าโลก การที่อินเดียยกเลิกข้อจำกัดการส่งออกข้าวชุดหนึ่งตั้งแต่เดือนกันยายน 2567 ส่งผลให้ราคาข้าวโลกลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา

ขณะเดียวกัน การส่งออกไปตลาดฟิลิปปินส์กำลังประสบปัญหา เนื่องจากประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ได้ออกประกาศระงับการนำเข้าข้าวคร่าวเป็นเวลา 60 วัน ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายนปีนี้ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของตลาดในช่วง 4 เดือนสุดท้ายของปี 2568

เพื่อแก้ไขปัญหานี้ กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าจะพยายามทำให้เสร็จสิ้นและเสนอพระราชกฤษฎีกาต่อรัฐบาลแทนพระราชกฤษฎีกาหมายเลข 107/2018/ND-CP และพระราชกฤษฎีกาหมายเลข 01/2025/ND-CP เพื่อให้การรื้อถอนกฎหมายสมบูรณ์ โดยสร้างสภาพแวดล้อมการแข่งขันที่เป็นธรรมสำหรับผู้ค้าที่เข้าร่วมในกิจกรรมการส่งออกข้าว และควบคุมอย่างเข้มงวด พร้อมทั้งปรับปรุงประสิทธิภาพของการคาดการณ์และการรักษาสมดุลอุปทานและอุปสงค์อย่างต่อเนื่องผ่านการเสริมสร้างกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การประเมินสถานการณ์การผลิตของพืชผล พันธุ์ต่างๆ และการวางแผนข้าวและข้าวเพื่อการส่งออกอย่างใกล้ชิด

กระทรวงฯ ยังได้กำชับผู้ประกอบการค้าให้ปฏิบัติตามความรับผิดชอบอย่างเคร่งครัดในระบบการรายงานเป็นระยะและเฉพาะหน้า การจัดซื้อและจัดเก็บข้าวคร่าว ดำเนินการตรวจสอบการบังคับใช้กฎหมายและตรวจสอบผลการส่งออกข้าวของผู้ประกอบการค้าอย่างต่อเนื่อง เพื่อแก้ไขและจัดการกับการละเมิดพระราชกฤษฎีกาหมายเลข 107/2018/ND-CP และพระราชกฤษฎีกาหมายเลข 01/2025/ND-CP อย่างรวดเร็ว

พร้อมกันนี้ ให้เดิหน้าเสริมสร้างการค้า ขยายและพัฒนาตลาดอย่างต่อเนื่อง โดยการเจรจาและลงนามสัญญาซื้อขายข้าวกับตลาดที่มีความต้องการนำเข้า การจัดและดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการค้า การส่งเสริมตราสินค้าข้าวเวียดนามตามกลยุทธ์การพัฒนาตลาดส่งออกข้าวของเวียดนามถึงปี 2573

เพื่อนำผลงานไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าจะเร่งรัดแลกเปลี่ยนกับอีกฝ่าย ตอบสนองและยืนยันเวลาการทำงานระหว่างสองฝ่ายอย่างรวดเร็วเพื่อเจรจาข้อตกลงส่งออกข้าว พร้อมกันนั้นก็เสริมการค้าเตือน สนับสนุน และขจัดความยากลำบากสำหรับผู้ประกอบการค้าในการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจส่งออกข้าว ปรับปรุงขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้างและรวมทีมผู้ประกอบการค้าเพื่อตอบสนองความต้องการด้านการแข่งขันและการบูรณาการในระดับนานาชาติ

สำนักข่าว Vietnam Plus รายงานว่า เวียดนามก้าวเข้าสู่ปี 2568 ด้วยผลผลิตและการส่งออกข้าวที่แข็งแกร่ง แต่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงพลวัตของผู้ซื้อ แรงกดดันด้านราคา และความจำเป็นในการมีกลยุทธ์ระยะยาวที่ยั่งยืน ปัจจุบันเวียดนามกำลังสร้างสมดุลระหว่างการตอบสนองระยะสั้นต่อปัญหาต่างๆ ด้วยการปฏิรูปเชิงโครงสร้างเพื่อรักษาสถานะผู้ส่งออกข้าวชั้นนำ

โดยพัฒนาการที่สำคัญ ความท้าทาย และทิศทางนโยบาย ณ สิ้นปี 2568 มีดังนี้

ผลผลิตที่แข็งแกร่ง:

จากข้อมูลของสำนักข่าว Vietnam Plus ระบุว่า เวียดนามเก็บเกี่ยวข้าวเปลือกได้ 3.13 ล้านเฮกตาร์ ณ สิ้นเดือนสิงหาคม ให้ผลผลิตข้าวเปลือกประมาณ 20.52 ล้านตัน คาดว่าผลผลิตข้าวเปลือกช่วงฤดูใบไม้ร่วง-ฤดูหนาว (The Autumn-Winter crop) (ซึ่งจะปลูกในพื้นที่กว่า 708,000 เฮกตาร์) จะมีบทบาทสำคัญในการสร้างสมดุลของอุปทานและตอบสนองความต้องการส่งออก

การส่งออกข้าวสารทั้งหมดในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2568 อยู่ที่ประมาณ 6.3 ล้านตัน มูลค่ากว่า 3.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ แสดงให้เห็นถึงการเติบโตของปริมาณการส่งออก แต่มูลค่าลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2567

การส่งออกยังคงไม่ได้รับผลกระทบ แม้ผู้ซื้อรายใหญ่จะระงับการนำเข้า:

ตลาดข้าวที่สำคัญที่สุดสองแห่งของเวียดนาม ได้แก่ ฟิลิปปินส์และอินโดนีเซีย ได้ระงับการนำเข้าข้าวจากเวียดนามเป็นการชั่วคราวตั้งแต่เดือนกันยายน 2568 (ฟิลิปปินส์ห้ามนำเข้าเป็นเวลา 60 วัน และก่อนหน้านี้ อินโดนีเซียได้ระงับการนำเข้าบางส่วน) โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อปกป้องผลผลิตภายในประเทศ การระงับการนำเข้าเหล่านี้สร้างความกังวลให้กับผู้ส่งออกและหน่วยงานรัฐบาล

อย่างไรก็ตาม สำนักข่าว Saigon News รายงานโดยอ้างอิงคำกล่าวของรักษาการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรว่า การส่งออกข้าวของเวียดนามไม่น่าจะได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงในระยะสั้น เนื่องจากผลผลิตข้าวช่วงฤดูร้อน-ฤดูใบไม้ร่วง (The Summer-Autumn crop) ส่วนใหญ่ได้รับการเก็บเกี่ยวไปแล้ว และห่วงโซ่อุปทาน (รวมถึงรัฐวิสาหกิจ) กำลังดำเนินการเพื่อรักษาเสถียรภาพของราคาและจัดการสินค้าคงคลัง

มาตรการของรัฐบาล:

ตามรายงานของ Vietnam Plus ระบุว่ารัฐบาลยังดำเนินมาตรการทั้งระยะสั้นและระยะยาวเพื่อรับมือกับความท้าทายในปัจจุบัน

มาตรการระยะสั้น:

- การแทรกแซงของรัฐบาลเพื่อผ่อนคลายข้อจำกัดทางการเงิน: การให้สินเชื่อพิเศษ การปรับโครงสร้างหนี้ และการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่รวดเร็วขึ้น เพื่อสนับสนุนทั้งผู้ส่งออกและเกษตรกร
- การกักตุนและการปล่อยสินค้าคงคลัง: บริษัทของรัฐกำลังเข้าซื้อและจัดเก็บข้าวเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาข้าวล้นตลาดในบางภูมิภาค ปรับปรุงอุปทานให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและพียงราคา
- การแก้ไขปัญหาคอขวดด้านโครงสร้างพื้นฐาน: การปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกหลังการเก็บเกี่ยว (การเก็บรักษา การอบแห้ง การสี) โลจิสติกส์ และเทคโนโลยีการเก็บรักษา เพื่อไม่ให้ผลผลิตเกินความต้องการทำให้เกิดการสูญเสียหรือความเสียหายต่อคุณภาพ

กลยุทธ์ระยะยาว:

- การกระจายตลาด: ลดการพึ่งพาผู้นำเข้ารายใหญ่บางราย (โดยเฉพาะฟิลิปปินส์และอินโดนีเซีย) โดยการผลักดันเข้าสู่ตลาดเกิดใหม่และตลาดที่มีภาระหนี้ต่ำ: ตะวันออกกลาง เอเชียตะวันตก แอฟริกา เอเชียใต้ และสหภาพยุโรป ยกตัวอย่างข้อตกลงล่าสุดกับเซเนกัล (100,000 ตัน)
- สินค้าพรีเมียมและสินค้ามูลค่าเพิ่ม: มุ่งเน้นไม่เพียงแต่ปริมาณข้าวมาตรฐานเท่านั้น แต่ยังรวมถึงข้าวคุณภาพสูง (ข้าวอินทรีย์ ข้าวอินทรีย์ (organic, low-residue) ข้าวหอม) ข้าวพันธุ์พิเศษ ที่ได้มาตรฐานการส่งออกที่เข้มงวดในตลาดที่มีความต้องการสูง เช่น สหภาพยุโรปและญี่ปุ่น การตรวจสอบย้อนกลับและการสร้างแบรนด์กำลังมีความสำคัญมากขึ้น
- การสนับสนุนด้านนโยบายและกฎหมาย: การทบทวนและจัดทำกรอบกฎหมาย/นโยบายให้เสร็จสมบูรณ์ (ข้อตกลงการค้า โควตาการส่งออก ภาษีศุลกากรพิเศษ) ความชัดเจนด้านกฎระเบียบเพื่อลดความเสี่ยงสำหรับธุรกิจ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ SMEs มากขึ้น

ที่มา Oryza.com สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครโฮจิมินห์

กัมพูชา

สำนักข่าว The Khmer Times รายงานโดยอ้างข้อมูลจากสหพันธ์ข้าวกัมพูชา (The Cambodia Rice Federation (CRF)) ระบุว่าตั้งแต่เดือนมกราคมถึงสิงหาคม 2568 กัมพูชาสร้างรายได้กว่า 1.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ จากการส่งออกข้าวสาร 472,803 ตัน และข้าวเปลือก 4,848,835 ตัน สู่ตลาดต่างประเทศ

ทั้งนี้ ในช่วง 8 เดือนแรกของปีนี้ (มกราคมถึงสิงหาคม 2568) กัมพูชาส่งออกข้าวสารไปยัง 66 ประเทศ รวม 472,803 ตัน คิดเป็นมูลค่า 348.18 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 14.7% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 14% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะเดียวกันก็มีการส่งออกข้าวเปลือกไปยังประเทศเพื่อนบ้านอยู่ที่ 4,848,835 ตัน มูลค่า 1,114.25 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

โดยชนิดข้าวที่ส่งออกส่วนใหญ่คือข้าวหอม (fragrant rice) คิดเป็นสัดส่วนสูงสุดถึง 87% ของคำสั่งซื้อ รองลงมาคือ ข้าวขาวเมล็ดยาว (long grain white rice) ข้าวนี้ ข้าวออร์แกนิก และข้าวกล้อง

สหภาพยุโรป ยังคงเป็นผู้นำเข้าข้าวรายใหญ่ที่สุดของกัมพูชา (คิดเป็นสัดส่วน 47.9% ของการส่งออกข้าวทั้งหมด) ด้วยปริมาณ 226,910 ตัน มูลค่า 176.33 ล้านดอลลาร์สหรัฐ รองลงมาคือ จีนและเขตปกครองตนเอง 116,320 ตัน (68.86 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ตามด้วย แอฟริกาและตะวันออกกลาง 67,411 ตัน (59.48 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) และ อาเซียน 62,158 ตัน (43.50 ล้านดอลลาร์สหรัฐ)

ประธานสหพันธ์ข้าวกัมพูชา (CRF) ย้ำว่า การเพิ่มขึ้นของทั้งปริมาณและมูลค่าสะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จในการสร้างแบรนด์และความพยายามในการขยายตลาด โดยเน้นย้ำถึงความมุ่งมั่นของ CRF ในการรักษาตลาดเดิมควบคู่ไปกับการสำรวจตลาดใหม่ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการส่งออก 1 ล้านตัน

ขณะเดียวกัน รัฐบาลกัมพูชาได้ให้การสนับสนุนภาคส่วนข้าวอย่างแข็งขัน ผ่านความช่วยเหลือทางการเงิน การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และนโยบายเพื่อลดต้นทุนการผลิตสำหรับเกษตรกร

นอกจากนี้ยังส่งเสริมความร่วมมือที่เข้มแข็งยิ่งขึ้นระหว่างภาครัฐและเอกชน เพื่อกระตุ้นการส่งออกโดยตรงไปยังตลาดต่างประเทศ ซึ่งต่อยอดจากบทบาทของข้าวในฐานะเสาหลักสำคัญของเศรษฐกิจการเกษตรของประเทศ

สำหรับปี 2567 กัมพูชาสร้างรายได้รวม 1,987.19 ล้านดอลลาร์สหรัฐ จากการส่งออกข้าวเปลือกกว่า 5 ล้านตัน และข้าวสาร 645,872 ตัน ไปยังตลาดต่างประเทศ

ทั้งนี้ เมื่อต้นปี 2568 กัมพูชาและจีนลงนามข้อตกลงเพิ่มโควตาส่งออกข้าวสารเป็น 500,000 ตัน เพิ่มขึ้น 25% จากปี 2567 (400,000 ตัน) โดยกระทรวงพาณิชย์กัมพูชา และ COFCO Corporation ร่วมลงนามผ่าน Green Trade ข้อตกลงนี้ต่อยอดจากบทบาทของจีนในฐานะตลาดสำคัญของข้าวกัมพูชา โดยโควตาเริ่มจาก 100,000 ตันในปี 2557 และคาดว่าจะมีการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกปี

CRF ตั้งเป้าส่งออกข้าวสาร 1 ล้านตันในปี 2568 พร้อมยกระดับการผลิต การเก็บรักษา และมาตรฐานคุณภาพ เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในตลาดโลก ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับรายได้ปี 2567 เกือบ 2 พันล้านดอลลาร์ แนวโน้มปีนี้ยังสดใส หากรักษาปริมาณส่งออกและขยายตลาดต่อเนื่อง มีโอกาสทำรายได้ใกล้เคียงหรือสูงกว่าปีก่อน อย่างไรก็ตาม รายได้ส่วนใหญ่ยังมาจากการขายข้าวเปลือกให้ประเทศเพื่อนบ้าน สะท้อนทั้งโอกาสและข้อจำกัดด้านการผลิตของกัมพูชา

ที่มา Oryza.com และสศต. ณ กรุงพนมเปญ

เมียนมา

สำนักข่าว Xinhua รายงานโดยอ้างอิงข้อมูลจากสหพันธ์ข้าวเมียนมา (the Myanmar Rice Federation; MRF) ว่า ในช่วง 5 เดือนแรก (เมษายน-สิงหาคม 2568) ของปีงบประมาณ 2568-2569 เมียนมาส่งออกข้าวสารและข้าวหักรวมประมาณ 1.04 ล้านตัน สร้างรายได้กว่า 355 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยเมียนมาส่งออกข้าวสารและข้าวหักทั้งทางทะเลและทางบกไปยังกว่า 30 ประเทศ

สหพันธ์ฯ ตั้งเป้าส่งออกข้าวให้ได้ 3 ล้านตันในปีงบประมาณปัจจุบัน (เมษายน 2568-มีนาคม 2569)

ที่มา Oryza.com

ฟิลิปปินส์

สำนักข่าว Bloomberg รายงานว่า ฟิลิปปินส์ได้ปรับลดเป้าหมายการผลิตข้าวเปลือกในปี 2568 ลงเล็กน้อยเหลือ 20.3 ล้านตัน จากเป้าหมายเดิมที่ 20.45 ล้านตัน ทั้งนี้ รัฐมนตรีเกษตร (the Agriculture Secretary) ได้ประกาศการปรับลดเป้าหมายดังกล่าวระหว่างการพิจารณาของรัฐสภา โดยไม่ได้ระบุเหตุผลที่ชัดเจนสำหรับการปรับลดนี้

การปรับลดนี้เกิดขึ้นหลังจากที่ฟิลิปปินส์ได้ระงับการนำเข้าข้าวชั่วคราวเป็นเวลา 60 วัน เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2568 เพื่อรักษาเสถียรภาพราคาข้าวภายในประเทศและช่วยเหลือเกษตรกรในท้องถิ่น ซึ่งการปรับลด

เป้าหมายการผลิตลงเล็กน้อย แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มการผลิตข้าวภายในประเทศที่ระมัดระวังมากขึ้น ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงนโยบายและความไม่แน่นอนของตลาด

สำนักอุตสาหกรรมพืช (Bureau of Plant Industry : BPI) รายงานว่า ในปี 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 14 สิงหาคม 2568) ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าว 2,948,642.88 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 3,505 ใบ) ลดลงประมาณ 10.5% เมื่อเทียบกับจำนวน 3,295,692 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 4,517 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567 ดังนี้

- เดือนมกราคม 2568 มีการนำเข้าจำนวน 278,080.69 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 424 ใบ) ลดลงประมาณ 35.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 429,260.8 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 610 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนกุมภาพันธ์ 2568 มีการนำเข้าจำนวน 270,526.22 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 381 ใบ) ลดลงประมาณ 20.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 341,585.69 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 476 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนมีนาคม 2568 มีการนำเข้าจำนวน 360,017.22 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 501 ใบ) ลดลงประมาณ 13.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 415,764.2 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 594 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนเมษายน 2568 มีการนำเข้าจำนวน 502,723.65 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 632 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 0.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 487,823.74 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 670 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนพฤษภาคม 2568 มีการนำเข้าจำนวน 504,233.83 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 570 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 5.5% เมื่อเทียบกับจำนวน 478,099.81 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 621 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนมิถุนายน 2568 มีการนำเข้าจำนวน 360,465.43 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 422 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 91.9% เมื่อเทียบกับจำนวน 187,861.31 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 272 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนกรกฎาคม 2568 มีการนำเข้าจำนวน 287,935.12 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 304 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 72.0% เมื่อเทียบกับจำนวน 167,407.26 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 220 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนสิงหาคม 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 4 กันยายน 2568) มีการนำเข้าจำนวน 341,211.23 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 251 ใบ) ลดลงประมาณ 12.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 388,608.20 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 515 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนกันยายน 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 4 กันยายน 2568) มีการนำเข้าจำนวน 43,459.0 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 20 ใบ) ลดลงประมาณ 89.1% เมื่อเทียบกับจำนวน 399,281.48 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 539 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567

ในปี 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 4 กันยายน 2568) ฟิลิปปินส์นำเข้าจากประเทศเวียดนามมากที่สุดจำนวนประมาณ 2,347,018.55 ตัน (สัดส่วน 79.6% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ตามด้วยเมียนมาจำนวน 333,520.33 ตัน

(สัดส่วน 11.3%) ไทยจำนวน 163,360.26 ตัน (สัดส่วน 5.5%) ปากีสถานจำนวน 76,344.02 ตัน (สัดส่วน 2.9%) อินเดีย 19,856.45 ตัน (สัดส่วน 0.7%) เกาหลีใต้ 4,016 ตัน (สัดส่วน 0.1%) กัมพูชา 2,430 ตัน (สัดส่วน 0.1%) สิงคโปร์ 1,200 ตัน (สัดส่วน 0.1%) ไต้หวัน 540 ตัน ญี่ปุ่น 352 ตัน อิตาลี 4.92 ตัน และสเปน 0.35 ตัน

สำนักอุตสาหกรรมพืช (BPI) รายงานว่า การออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phyto-sanitary Import Clearance; SPSIC) ในปี 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 4 กันยายน 2568) มีจำนวนรวม 4,015 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 3,789,001.62 ตัน ดังนี้

- เดือนมกราคม 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 479 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 383,452.97 ตัน
- เดือนกุมภาพันธ์ 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 575 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 428,360.93 ตัน
- เดือนมีนาคม 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 836 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 655,488.87 ตัน
- เดือนเมษายน 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 746 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 709,895.83 ตัน
- เดือนพฤษภาคม 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 594 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 561,973.23 ตัน
- เดือนมิถุนายน 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 186 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 167,650.13 ตัน
- เดือนกรกฎาคม 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 324 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 390,469.66 ตัน
- เดือนสิงหาคม 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 4 กันยายน 2568) มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 267 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 482,723.99 ตัน
- เดือนกันยายน 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 4 กันยายน 2568) มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 8 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 8,986.0 ตัน

สำนักข่าว Business Mirror รายงานว่า ภายใต้กฎระเบียบใหม่ เฉพาะข้าวที่ส่งออกจากประเทศผู้ส่งออกภายในวันที่ 31 สิงหาคม 2568 เท่านั้นที่จะได้รับอนุญาตให้นำเข้าได้จนถึงวันที่ 15 กันยายน ผ่านท่าเรือที่กำหนดในมะนิลา ดาเวา คากายันเดโอโร และเซบู (Manila, Davao, Cagayan de Oro, and Cebu) ส่วนข้าวที่ส่งออกหลังวันที่ 31 สิงหาคมจะถูกปฏิเสธและส่งคืน

มาตรการห้ามนำเข้าข้าว ซึ่งมีผลบังคับใช้ไปจนถึงวันที่ 30 ตุลาคม 2568 ครอบคลุมข้าวสารและข้าวสาลี ส่วนข้าวพันธุ์พิเศษ เช่น ข้าวญี่ปุ่น (Japonica) ข้าวเหนียว และข้าวบาสมัติ ได้รับการยกเว้น

รัฐบาลได้บังคับใช้มาตรการนี้หลังจากที่ราคาข้าวเปลือก (palay) ที่หน้าไร่นาลดลงเหลือเพียง 8 เปโซ (ประมาณ 0.14 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อกิโลกรัม ซึ่งเป็นผลมาจากการนำเข้าข้าวราคาถูกมากเกินไป ซึ่งสร้างแรงกดดันต่อเกษตรกรในท้องถิ่นและส่งผลกระทบต่อราคาข้าวในประเทศ

ที่มา *Oryza.com* และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

อินโดนีเซีย

สำนักข่าว bne IntelliNews รายงานว่า สำนักงานโลจิสติกส์แห่งรัฐอินโดนีเซีย (Bulog) ประกาศว่า ปัจจุบันปริมาณสำรองข้าว (CBP) ของรัฐบาลอินโดนีเซียอยู่ที่ 3.9 ล้านตัน ซึ่งตอกย้ำถึงความมุ่งมั่นของประเทศต่อความมั่นคงทางอาหารและเสถียรภาพด้านราคา

ประธานกรรมการ (President Director) ของ Bulog กล่าวว่า Bulog ยังคงรับซื้อข้าวแห้ง (dry-harvested rice; GKP) จากเกษตรกรในราคา 6,500 รูเปียห์ (ประมาณ 0.4 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อกิโลกรัม โดยมุ่งเน้นการซื้อทั้งข้าวสำรองของรัฐบาลและสำหรับตลาดข้าวเชิงพาณิชย์

เมื่อปลายเดือนสิงหาคม Bulog ได้จัดซื้อข้าวสารแล้ว 2.8 ล้านตัน จากเป้าหมาย 3 ล้านตันสำหรับปี 2568 เหลืออีก 200,000 ตันที่ต้องจัดซื้อภายในสิ้นปี

เจ้าหน้าที่ชี้แจงว่ายังไม่มีคำสั่งเพิ่มเติมในการจัดหาข้าวแห้งเพิ่มอีก 1 ล้านตัน แม้ว่าอาจมีการหารือเรื่องนี้ในการประชุมประสานงานแบบจำกัด (Rakortas) ที่จะจัดขึ้นโดยกระทรวงประสานงานด้านอาหาร

ความพยายามในการจัดซื้อจัดจ้างเหล่านี้สอดคล้องกับคำสั่งของประธานาธิบดีฉบับที่ 6 พ.ศ. 2568 ซึ่งควบคุมการบริหารจัดการและการกระจายข้าวสารสำรอง ซึ่งการรักษาระดับสต็อกข้าวให้เพียงพอถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวภายในประเทศ การปกป้องรายได้ของเกษตรกร และการลดความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนของห่วงโซ่อุปทานทั่วโลก

สำนักข่าว Antara News รายงานว่า สำนักงานโลจิสติกส์แห่งรัฐอินโดนีเซีย (Bulog) ยืนยันว่าสต็อกข้าวในประเทศมีเสถียรภาพและไม่มีปัญหาการขาดแคลนในร้านค้าปลีกสมัยใหม่ทั่วประเทศ

นายอาหมัด ริซาล รามดานี (Ahmad Rizal Ramdhani) ประธานกรรมการ (President Director) ของ Bulog ระบุในระหว่างการตรวจสอบร้านค้าขนาดใหญ่อย่าง Alfamart, Indomaret และ Grand Lucky ในจาการ์ตาเมื่อสุดสัปดาห์ที่ผ่านมาว่า การจัดจำหน่ายเป็นไปอย่างราบรื่นและมีสินค้าคงคลังเพียงพอ โดยทั้งข้าวสารเพื่อการรักษาเสถียรภาพราคา (the Supply and Price Stabilization; SPHP) และข้าวสารระดับพรีเมียมมีวางจำหน่ายอย่างแพร่หลายทั่วประเทศ รวมถึงในชวา สุมาตรา กาลิมันตัน สุลาเวสี บาหลี นูซาเต็งการาตะวันออก มาลูกู และปาปัว

ข้าวสาร SPHP จำหน่ายในราคาควบคุมที่ 62,500 รูเปียห์ (ประมาณ 3.8 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อกิโลกรัม ในขณะที่ข้าวสารระดับพรีเมียม (premium rice brands) เช่น Punokawan, Befood Setra Ramos และ SLVP Super มีราคาขายปลีกสูงสุด (the retail price ceiling; HET) ที่ 74,500 รูเปียห์ (ประมาณ 4.53 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อกิโลกรัม นอกจากนี้ ข้าวสารที่ผลิตเอง เช่น Topi Hoki, Anak Raja และ Hok-1 ก็มีสต็อกเพียงพอเช่นกัน

นาย Ahmad Rizal Ramdhani ประธานกรรมการ (President Director) ของ Perum Bulog ระบุว่า ณ ต้นเดือนกันยายน Bulog ได้กระจายข้าวสาร SPHP จำนวน 400,000 ตันให้แก่ตลาดแบบดั้งเดิมและร้านค้าปลีกสมัยใหม่ ได้แก่ Village/Kelurahan Merah Putih Cooperatives (Kopdes), Bulog's Rumah Pangan Kita (RPK) เป็นต้น

หน่วยงาน Bulog ระบุว่ายังคงตรวจสอบคลังสินค้า ตลาด และร้านค้าปลีกอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้าวคุณภาพในราคาที่เข้าถึงได้ โดย Bulog มีการรักษาคุณภาพและความสามารถในการแข่งขันด้วยการนำระบบสินค้าคงคลังแบบเข้าก่อนออกก่อน (applying first-in, first-out; FIFO) และแบบหมดอายุก่อนออกก่อน (first-expired, first-out; FEFO) มาใช้เพื่อบริหารจัดการการหมุนเวียนข้าวอย่างมีประสิทธิภาพ

โดยหน่วยงาน Bulog ตั้งเป้าที่จะกระจายข้าวสารจำนวน 1.3 ล้านตันภายในสิ้นปีนี้ โดยคาดว่าจะจำหน่ายได้วันละ 6,000 ตัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการช่วยเหลือด้านอาหารที่ประกาศโดยนายซุลกิฟลี ฮาซัน (Zulkifli Hasan) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงประสานงานด้านเศรษฐกิจ (Coordinating Minister for Economic Affairs)

ทั้งนี้ ข้าวสาร SPHP จัดจำหน่ายโดย Bulog จากคลังข้าวของรัฐบาล (from the Government Rice Reserve; CBP) โดยจำหน่ายในราคาขายปลีกสูงสุด (the highest retail price; HET) ที่ 12,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม สำหรับโซน 1 (Java, Lampung, South Sumatra, Bali, West Nusa Tenggara, Sulawesi) 13,100 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม สำหรับโซน 2 (Sumatra excluding Lampung and South Sumatra, East Nusa Tenggara, Kalimantan) และ 13,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัมสำหรับโซน 3 (Maluku and Papua)

โดยในปัจจุบัน Bulog มีข้าวสารในสต็อกสำรองอยู่ประมาณ 3.9 ล้านตัน ในจำนวนนี้ ประมาณ 2.95 ล้านตัน หรือ 75% มาจากการจัดซื้อภายในประเทศ ส่วนที่เหลือมาจากการจัดซื้อจากต่างประเทศตามโครงการที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลในปี 2567

โครงการ SPHP ซึ่งนำโดย Bapanas ร่วมกับ Bulog เปิดตัวเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2566 มีเป้าหมายเพื่อควบคุมภาวะเงินเฟ้อ ประกันความพร้อมของข้าว และรักษาราคาข้าวให้อยู่ในระดับที่เอื้อถึงสำหรับชุมชนที่มีรายได้ต่ำและปานกลาง

สำนักข่าวซินหัวรายงานว่า นายอันดี อัมราน สุลมาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรของอินโดนีเซีย กล่าวในวันที่ 3 กันยายน 2568 ว่า เขามีมุมมองว่าผลผลิตข้าวของประเทศจะเพิ่มขึ้นสู่ระดับ 33 ล้านตันในปีนี้ ซึ่งถือเป็นระดับสำคัญในการบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเอง โดยเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วซึ่งอยู่ที่ระดับ 30.62 ล้านตัน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรแถลงต่อสมาชิกรัฐสภาในการประชุมสภาว่า เมื่อเร็ว ๆ นี้ สำนักงานสถิติกลางคาดการณ์ว่าผลผลิตข้าวจะอยู่ที่ 31.04 ล้านตันภายในเดือนตุลาคม และยังมีเวลาอีกสองเดือนก่อนถึงสิ้นปี ดังนั้น จึงคาดการณ์ว่าผลผลิตข้าวจะสูงถึง 33 ล้านตันในปีนี้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรกล่าวเสริมว่า ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้นโดยได้รับแรงหนุนจากโครงการของรัฐบาล ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดิน การปรับปรุงระบบชลประทาน ไปจนถึงการพัฒนาพื้นที่ปลูกข้าวใหม่ ๆ

สำนักข่าว Vietnam Plus รายงานว่า อินโดนีเซียได้ยืนยันความมุ่งมั่นที่จะคงนโยบายห้ามนำเข้าข้าว สำหรับการบริโภคทั่วไปในปี 2568 โดยมีข้อยกเว้นเฉพาะข้าวพันธุ์พิเศษที่ใช้ในร้านอาหารบางร้านเท่านั้น

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย (Deputy Agriculture Minister) เน้นย้ำว่า ข้าวนำเข้าจะถูกจำกัดเฉพาะข้าวพันธุ์พิเศษคุณภาพสูง (specific, high-quality types) ที่ร้านอาหารบางร้านกำหนดอย่างเคร่งครัด และจะไม่มีจำหน่ายเพื่อการบริโภคของประชาชน ซึ่งหมายความว่า จะไม่มีการนำเข้าข้าวคุณภาพปานกลางหรือข้าวพันธุ์ทั่วไปอื่นๆ (medium-grade rice or other common varieties)

เขาย้ำว่าผลผลิตข้าวภายในประเทศของอินโดนีเซียเพียงพอต่อความต้องการภายในประเทศ โดยสต็อกข้าวแต่ละระดับ 4 ล้านตันในช่วงต้นเดือนกันยายน 2568 เพิ่มขึ้นจาก 1-2 ล้านตันในช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว ซึ่งผลผลิตข้าวส่วนเกินนี้ตอกย้ำความเชื่อมั่นของรัฐบาลในการพึ่งพาเกษตรกรท้องถิ่นในการจัดหาอาหาร

นอกเหนือจากข้าวแล้ว รัฐบาลยังประกาศห้ามนำเข้าข้าวโพดและน้ำตาลทรายในปี 2568 โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคเกษตรกรรมภายในประเทศและส่งเสริมการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร ซึ่ง

ประธานาธิบดีได้สั่งการให้รัฐบาลมุ่งเน้นไปที่นโยบายที่สนับสนุนเกษตรกรในท้องถิ่น ขณะที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ กำลังดำเนินการเพื่อนำแนวทางเหล่านี้ไปปฏิบัติ

ความเคลื่อนไหวครั้งนี้ต่อยุทธศาสตร์ระยะยาวของอินโดนีเซียในการลดการพึ่งพาการนำเข้าอาหาร เพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคงด้านอุปทานผ่านการปรับปรุงการผลิตในท้องถิ่นและโครงการที่สนับสนุนเกษตรกร

สำนักข่าว Antara News รายงานโดยอ้างอิงคำพูดของรองอธิบดีกรมการจัดหาอาหารและความปลอดภัย กระทรวงประสานงานกิจการอาหาร (the Deputy for Food Affordability and Safety at the Coordinating Ministry for Food Affairs) ว่า อินโดนีเซียกำลังมุ่งสู่เป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านข้าวในปีนี้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามที่กว้างขวางยิ่งขึ้นในการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารของประเทศ

ความก้าวหน้าของรัฐบาลมาจากโครงการและนโยบายขยายพื้นที่เพาะปลูกที่มุ่งเร่งการพัฒนาพื้นที่เพาะปลูกอาหารแห่งใหม่ โครงการริเริ่มสำคัญคือการใช้ประโยชน์จากที่ดินรกร้างและใช้ประโยชน์น้อยเพื่อเพิ่มกำลังการผลิตและลดการพึ่งพาการนำเข้า

เจ้าหน้าที่เน้นย้ำว่าโครงการนี้เป็นไปตามแนวปฏิบัติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการใช้ที่ดิน การฟื้นฟู และความยั่งยืนของระบบนิเวศ แนวทางนี้ยังมุ่งเน้นไปที่ความยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการปกป้องระบบอาหารท่ามกลางความเสี่ยงจากสภาพภูมิอากาศที่เพิ่มสูงขึ้น

นอกจากการส่งเสริมการผลิตข้าวแล้ว อินโดนีเซียยังดำเนินโครงการริเริ่มต่างๆ เช่น การให้อาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการฟรีแก่ชุมชน และการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสหกรณ์หมู่บ้าน โดยกำหนดให้หมู่บ้านเป็นกระดูกสันหลังของระบบนิเวศอาหารของประเทศ ขั้นตอนเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวางรากฐานสำหรับความมั่นคงทางอาหารและการพึ่งพาตนเองในระยะยาว

ทางการอินโดนีเซียเชื่อมั่นว่าการพึ่งพาตนเองด้านข้าวจะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งภายในประเทศและยกระดับบทบาทในระดับโลกของอินโดนีเซีย มองไปข้างหน้า อินโดนีเซียหวังว่าจะค่อยๆ มีส่วนร่วมในความช่วยเหลือด้านอาหารระหว่างประเทศ เพื่อสนับสนุนประเทศที่กำลังเผชิญวิกฤต

เจ้าหน้าที่ของทางการกล่าวว่า ในอนาคตอาจจำเป็นต้องเตรียมพร้อมที่จะสนับสนุนประเทศอื่นที่ต้องการข้าวอย่างเร่งด่วน เนื่องจากปัจจุบันอินโดนีเซียให้ความช่วยเหลือระหว่างประเทศอย่างจำกัดอยู่

ยุทธศาสตร์ความมั่นคงทางอาหารของกระทรวงฯ ตั้งอยู่บนเสาหลัก 3 ประการ (3 key pillars) ได้แก่

1. การเพิ่มผลผลิต – การปรับปรุงปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ย ระบบชลประทาน เมล็ดพันธุ์ และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
2. การขยายพื้นที่ – การขยายพื้นที่เพาะปลูกข้าวและการสร้างเขตพึ่งพาตนเอง
3. โครงการสนับสนุน – รวมถึงการสำรองธัญพืช มาตรการรักษาเสถียรภาพราคา การจัดการขยะ และการเสริมสร้างความร่วมมือ

ทั้งนี้ ณ เดือนกรกฎาคม 2568 สต็อกข้าวภายในประเทศของอินโดนีเซียอยู่ที่ 4.23 ล้านตัน ซึ่งรัฐบาลถือว่าเพียงพอต่อความต้องการภายในประเทศด้วยระบบการกระจายสินค้าที่ดีขึ้น

ที่มา Oryza.com และสำนักข่าวอินโฟเควสท์

ญี่ปุ่น

กระทรวงเกษตรฯ (the Ministry of Agriculture, Forests, and Fisheries; MAFF) ประกาศการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Ordinary import (MA) ครั้งที่ 4 ปีงบประมาณ 2568 (1 เมษายน 2568 – 31 มีนาคม 2569) ในวันที่ 19 กันยายน 2568 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 46,000 ตัน ประกอบด้วย

- 1.ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous Polished Medium Grain Rice) จากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 13,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 15 พฤศจิกายน – 31 ธันวาคม 2568
- 2.ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous Polished Medium Grain Rice) จากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 13,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 15 พฤศจิกายน – 31 ธันวาคม 2568
- 3.ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous Polished Medium Grain Rice) จากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 13,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 30 พฤศจิกายน 2568 – 15 มกราคม 2569
- 4.ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous Polished Long Grain Rice) จากประเทศใดก็ได้ (Global Tender) จำนวน 7,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 1-30 พฤศจิกายน 2568

รายละเอียดที่ https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_announce/attach/pdf/index-396.pdf

ทั้งนี้ การประมูลนำเข้าข้าวแบบ Ordinary import (MA) ของปีงบประมาณ 2568 ทั้ง 3 ครั้งก่อนหน้านี้ ญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวไปแล้วรวม 208,080 ตัน ประกอบด้วยข้าวสารเมล็ดกลางจำนวนรวม 162,000 ตัน ข้าวสารเมล็ดยาวจำนวนรวม 42,200 ตัน และข้าวเหนียวเมล็ดยาวจำนวนรวม 3,880 ตัน โดยซื้อจากประเทศไทยจำนวนรวม 46,080 ตัน (สัดส่วน 22.14%) ประกอบด้วยข้าวสารเมล็ดยาวรวม 42,200 ตัน และข้าวเหนียวเมล็ดยาว 3,880 ตัน

สำหรับการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Ordinary import (MA) ครั้งที่ 3 ปีงบประมาณ 2568 (1 เมษายน 2568 – 31 มีนาคม 2569) เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2568 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 69,000 ตันนั้น ผลการประมูลปรากฏว่า ญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวรวม 69,000 ตัน ประกอบด้วย

- 1.ข้าวสารเมล็ดกลาง (non-glutinous polished rice medium grain) จากประเทศสหรัฐารวม 38,000 ตัน แบ่งเป็น 2 ล็อตๆละ 13,000 ตัน จำนวน 2 ล็อต และ 12,000 ตัน จำนวน 1 ล็อต
- 2.ข้าวสารเมล็ดกลาง (non-glutinous polished rice medium grain) จากประเทศจีนจำนวน 2 ล็อต ล็อตๆละ 12,000 ตัน รวมเป็น 24,000 ตัน

3.ข้าวสารเมล็ดยาว (non-glutinous polished rice long grain) จากประเทศไทยจำนวน 7,000 ตัน จากที่มีการยื่นเสนอทั้งหมด 6 ล็อต จำนวนรวม 42,000 ตัน โดยราคาประมูลเฉลี่ยที่ไม่รวมภาษี 125,605 บาทต่อตัน (ประมาณ 850 เหรียญสหรัฐต่อตัน) หรือราคารวมภาษีที่ 135,653 บาทต่อตัน (ประมาณ 918 เหรียญสหรัฐต่อตัน)

สำนักข่าว NHK รายงานว่า รัฐบาลญี่ปุ่นเตรียมระบายข้าวนำเข้าปลอดภาษีออกสู่ตลาดเร็วกว่าปกติในปีนี ซึ่งมาตรการนี้เป็นส่วนหนึ่งของความพยายามควบคุมราคาข้าว ซึ่งยังคงอยู่ในระดับสูงผิดปกติ

รัฐบาลมีหน้าที่นำเข้าข้าวปลอดภาษีประมาณ 770,000 ตันต่อปี ภายใต้ระบบที่เรียกว่า "การเข้าถึงขั้นต่ำ" (minimum access) โดยในจำนวนนี้ 100,000 ตัน จะถูกประมูลขายให้กับภาคเอกชนเพื่อนำไปขายเป็นข้าวสาร

กระทรวงเกษตรฯ ระบุว่าได้เริ่มการประมูลข้าวตั้งแต่เดือนมิถุนายน และเริ่มส่งมอบข้าวให้กับผู้ค้าส่งเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว หรือเร็วกว่าปกติประมาณ 3 เดือน โดยขณะนี้มีการประมูลข้าวแล้วประมาณ 60,000 ตัน ซึ่งข้าวมาจากสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย และประเทศอื่นๆ

ขณะที่ตัวเลขของกระทรวงการคลังแสดงให้เห็นว่าบริษัทเอกชนนำเข้าข้าวโดยตรง 26,000 ตันในเดือนกรกฎาคม ซึ่งเพิ่มขึ้นประมาณ 200 เท่าจากเดือนเดียวกันของปีก่อน ข้าวดังกล่าวต้องเสียภาษีนำเข้ามากกว่า 2 ดอลลาร์ต่อกิโลกรัม

แม้ว่าปริมาณการผลิตจะเพิ่มขึ้น แต่การเก็บเกี่ยวภายในประเทศในปีนี้ก็ทำให้ราคาสูงขึ้นแล้ว ซึ่งอาจเพิ่มแรงกดดันให้ราคาธัญพืชโดยรวมปรับตัวสูงขึ้นอีก

สำนักข่าวจิจิเพรส รายงานเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2568 ว่า กระทรวงเกษตรญี่ปุ่นแถลงว่า ราคาข้าวเฉลี่ยต่อ 5 กิโลกรัมที่ขายในซูเปอร์มาร์เก็ตราว 1,000 แห่งญี่ปุ่นเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว พุ่งสูงถึง 4,000 เยนเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่ต้นเดือนมิถุนายน 2568 โดยราคาเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 264 เยนจากสัปดาห์ก่อนหน้านี้ มาอยู่ที่ 4,155 เยนในช่วงสัปดาห์ที่สิ้นสุดวันอาทิตย์ นับเป็นสัปดาห์ที่สองติดต่อกัน

การเพิ่มขึ้นนี้ เป็นการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วที่สุดนับตั้งแต่เริ่มมีข้อมูลในเดือนมีนาคม 2565 ซึ่งสะท้อนถึงการเริ่มต้นจำหน่ายข้าวเก็บเกี่ยวใหม่ในปี และการลดลงของข้าวสำรองของรัฐบาลที่มีราคาถูกกว่า

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 11 กันยายน 2568 ผ่านมา นายชินจิโร โคอิซูมิ (Shinjiro Koizumi) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร กล่าวกับผู้สื่อข่าวว่า ราคาข้าวได้ปรับตัวลดลงในระดับหนึ่ง เนื่องจากราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 4,200 เยนในช่วงที่เขาเข้ารับตำแหน่งในเดือนพฤษภาคม

อย่างไรก็ตาม ราคาเฉลี่ยที่ประกาศเมื่อวันศุกร์ที่ 12 กันยายน 2568 บ่งชี้ว่าผลกระทบจากการกักตุนข้าวของรัฐบาลที่มีผลต่อการควบคุมราคากำลังเริ่มลดลง

ทั้งนี้ ข้าวผสม รวมถึงข้าวที่รัฐบาลกักตุนไว้ (Blended rice, including government-stockpiled rice) คิดเป็น 30% ของยอดขายทั้งหมดในสัปดาห์นี้ ลดลงจาก 58% ในช่วงปลายเดือนมิถุนายนถึงกลางเดือนกรกฎาคม ขณะที่ข้าวที่เก็บเกี่ยวใหม่และข้าวที่ขายภายใต้ตราสินค้า (Newly harvested rice and rice sold under brand names) คิดเป็น 70% ของยอดขายทั้งหมด โดยราคาเฉลี่ยของข้าวเหล่านี้เพิ่มขึ้น 72 เยน เป็น 4,344 เยน

ในช่วงปลายเดือนสิงหาคม กระทรวงเกษตรฯ ได้ตัดสินใจขยายกำหนดเวลาการขายข้าวที่รัฐบาลกักตุนไว้ เนื่องจากกระทรวงฯ เห็นว่าการส่งมอบล่าช้าให้กับผู้ค้าปลีกทำให้ยากต่อการขายให้หมดภายในกำหนดเวลาเดิมที่กำหนดไว้เมื่อปลายเดือนที่แล้ว

ในขณะนั้น กระทรวงฯ ระบุว่ายังมีข้าวที่ยังไม่ได้ส่งมอบประมาณ 100,000 ตัน จากปริมาณข้าวที่ทำสัญญาไว้ทั้งหมด 280,000 ตัน

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงโตเกียว รายงานว่า เมื่อเร็วๆ นี้ ญี่ปุ่นได้ลงนามเอกสารเกี่ยวกับการลงทุนจากญี่ปุ่นที่ตกลงกันระหว่างญี่ปุ่นและสหรัฐฯ ที่กรุงวอชิงตัน ทั้งนี้ ทำเนียบขาวประกาศว่า ประธานาธิบดีทรัมป์ได้ลงนามคำสั่งฝ่ายบริหารที่อิงตามข้อตกลงล่าสุดระหว่างญี่ปุ่นและสหรัฐฯ ซึ่งจะลดภาษีนำเข้าสำหรับรถยนต์และสินค้าอื่นๆ เหลือ 15% ลดลงจาก 25% ที่กำหนดไว้แต่เดิม

ขณะเดียวกัน สินค้าที่มีอัตราภาษีศุลกากรเดิมอยู่ที่ 15% ขึ้นไป จะไม่ถูกเรียกเก็บ “ภาษีต่างตอบแทน” และสินค้าที่มีอัตราภาษีศุลกากรต่ำกว่า 15% จะถูกเรียกเก็บภาษีศุลกากร 15% ซึ่งรวมถึงอัตราภาษีศุลกากรเดิมด้วย ภาษีศุลกากรสำหรับรถยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์จะลดลงจาก 25% เหลือ 15% เช่นกัน นอกจากนี้ จะไม่มีการเรียกเก็บภาษีต่างตอบแทนในส่วนของอากาศยานและชิ้นส่วนอากาศยาน

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า อัตราภาษีใหม่จะมีผลบังคับใช้ภายใน 7 วันหลังจากมีการเผยแพร่คำสั่งของประธานาธิบดี ทั้งนี้ คำสั่งของประธานาธิบดียังระบุด้วยว่าจะไม่มีการเพิ่มภาษีนำเข้าสินค้าที่มีอัตราภาษี 15%

ขึ้นไป อย่างไรก็ตาม ภาชนะนำเข้าสินค้าญี่ปุ่นหลายประเภทได้ปรับขึ้น 15% มาตั้งแต่วันที่ 7 สิงหาคมที่ผ่านมา ซึ่งเมื่อมาตรการตามคำสั่งประธานาธิบดีฉบับนี้มีการบังคับใช้ จะมีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ 7 สิงหาคม 2568

ทั้งนี้ ญี่ปุ่นจะนำเสนอโอกาสให้กับสหรัฐในด้านต่างๆ เช่น การผลิตและการเกษตร นอกจากนี้ ยังเรียกร้องให้เพิ่มการนำเข้าข้าวจากสหรัฐอเมริกา 75% ภายใต้ระบบ Minimum Access ซึ่งรัฐบาลญี่ปุ่นจะต้องนำเข้าข้าวโดยไม่เสียภาษีประมาณ 770,000 ตันต่อปี และยังมีประเด็นสำคัญคือ รัฐบาลญี่ปุ่นตกลงที่จะลงทุนในสหรัฐฯ 550,000 ล้านดอลลาร์

ตามรายงานของสำนักข่าว Kyodo News กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมงของญี่ปุ่น (Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries; MAFF) ได้ปรับเพิ่มประมาณการความต้องการข้าวประจำปีสำหรับปี 2568/69 (กรกฎาคม 2568 – มิถุนายน 2569) โดยคาดการณ์ว่าความต้องการจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเป็น 7.11 ล้านตัน (โดยคำนวณจากข้าวกล้อง (brown rice basis)) เพิ่มขึ้น 380,000 ตัน จากการคาดการณ์ก่อนหน้านี้ที่ 6.73 ล้านตัน

รัฐบาลได้รวมการบริโภคจากการท่องเที่ยวเข้าไว้ในการคำนวณเป็นครั้งแรก ซึ่งถือเป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญจากสมมติฐานเดิมที่ว่าความต้องการจะลดลงเนื่องจากจำนวนประชากรลดลงและความหลากหลายของการบริโภค

ขณะที่คาดการณ์ว่าผลผลิตข้าวในปี 2568 จะอยู่ที่ 7.28–7.45 ล้านตัน โดยมีข้าวสาร 6.45–6.68 ล้านตัน สำหรับใช้เป็นอาหาร ซึ่งสูงกว่าความต้องการที่คาดการณ์ไว้ที่ 6.24–6.31 ล้านตัน ซึ่งส่งผลให้คาดว่าปริมาณสินค้าคงคลังภาคเอกชนภายในเดือนมิถุนายน 2569 จะอยู่ที่ 1.98–2.29 ล้านตัน ซึ่งเป็นระดับสูงสุดในรอบทศวรรษ และก่อให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับภาวะอุปทานล้นตลาดที่อาจเกิดขึ้น

การปรับลดคาดการณ์นี้เกิดขึ้นหลังจากการคาดการณ์ของปีที่แล้วไม่สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริง อันเนื่องมาจากคลื่นความร้อนในช่วงฤดูร้อนและผู้บริโภคที่ไวต่อราคาทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนและราคาพุ่งสูงขึ้น

ที่มา *Oryza.com*

เกาหลีใต้

กระทรวงเกษตร อาหาร และกิจการชนบทของเกาหลีใต้ (Ministry of Agriculture, Food and Rural Affairs) เผยในวันที่ 12 กันยายน 2568 ว่า รัฐบาลจะระบายข้าวจากคลังสำรองเพิ่มอีก 25,000 ตัน เพื่อช่วยรักษาเสถียรภาพของราคาข้าวที่พุ่งสูงอันเนื่องมาจากการขาดแคลนข้าว

การตัดสินใจดังกล่าวเกิดขึ้นหลังจากที่ราคาข้าวสารบรรจุถุงขนาด 40 กิโลกรัม ปรับตัวเพิ่มขึ้นทะลุ 220,000 วอน (158 ดอลลาร์สหรัฐ) เป็นครั้งแรกในรอบเกือบ 4 ปี เมื่อวันศุกร์ที่ 5 กันยายน 2568 ขณะเดียวกัน ราคาขายปลีกเฉลี่ยของข้าวสารบรรจุถุงขนาด 20 กิโลกรัม อยู่ที่ 61,000 วอน พุ่งขึ้น 20% จากปีที่แล้ว

สำนักงานสถิติของเกาหลีใต้ (Statistics Korea) ระบุว่า ณ วันที่ 5 กันยายน 2568 ราคาข้าวหน้าไร่นา (the farmgate rice price) อยู่ที่ 55,810 วอนต่อกิโลกรัม เพิ่มขึ้น 1,180 วอนจากการสำรวจครั้งก่อนเมื่อวันที่ 25 เดือนที่แล้ว นอกจากนี้ ราคาขายปลีกข้าว (The retail price of rice) ยังสูงกว่าค่าเฉลี่ย 61,000 วอนต่อ 20 กิโลกรัม ซึ่งสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีที่แล้วประมาณ 20%

กระทรวงเกษตร อาหาร และกิจการชนบท ชี้แจงว่า ฝนตกบ่อยครั้งในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวข้าวต้นฤดูปีนี้ ทำให้การขนส่งล่าช้า ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนข้าวในคลัง

กระทรวงฯ ยังคาดการณ์ว่าอาจเกิดการขาดแคลนข้าวเปลือก (raw grain (paddy)) ในภูมิภาคเป็นเวลา 1-2 สัปดาห์ จนถึงกลางเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นช่วงที่ข้าวใหม่กลางถึงปลายฤดู (mid-to-late-season varieties) เริ่มจำหน่ายอย่างเต็มรูปแบบ กระทรวงฯ จึงตัดสินใจระบายข้าวจากคลังสำรองของรัฐบาลเพิ่มเติม

ก่อนหน้านี้ กระทรวงเกษตรฯ ได้ระบายข้าวจากคลังสำรองจำนวน 30,000 ตัน ตั้งแต่วันที่ 25 สิงหาคม 2568 เนื่องจากราคาข้าวพุ่งสูง จากความล่าช้าในการขนส่งเพราะฝนตกบ่อยในช่วงต้นฤดูเก็บเกี่ยวของปีนี้ ที่มา *Oryza.com* และสำนักข่าวอินโฟเควสท์

อินเดีย

ในสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาข้าวค่อนข้างทรงตัวท่ามกลางภาวะความต้องการข้าวในหลายภูมิภาคที่ทรงตัว โดยข้าวหนึ่ง 5% (Indian 5% broken parboiled) ราคาอยู่ที่ 367-371 เหรียญสหรัฐต่อดัน (เป็นระดับต่ำที่สุดนับตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2565) เท่ากับระดับ 367-371 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ก่อนหน้านี้ ขณะที่ราคาข้าวขาว 5% (Indian 5% broken white rice) อยู่ที่ 361-366 เหรียญสหรัฐต่อดัน เท่ากับระดับ 361-366 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ก่อน

ผู้แทนจำหน่ายที่มีสำนักงานอยู่ในนิวเดลีกล่าวว่า ความต้องการจากต่างประเทศกำลังดีขึ้นเนื่องจากราคาในอินเดียซื้อขายกันในราคาที่ลดลงเมื่อเทียบกับอุปทานจากประเทศอื่นๆ ในเอเชีย

สำนักข่าว Business World Online รายงานว่า อินเดียได้ลดความกังวลเกี่ยวกับการตัดสินใจล่าสุดของฟิลิปปินส์ในการออกคำสั่งห้ามนำเข้าข้าวชั่วคราวเป็นเวลา 60 วัน โดยเน้นย้ำว่ามาตรการดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการปกป้องความมั่นคงทางอาหารของประเทศ

รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรมของอินเดีย (India's Ministry of Commerce and Industry) ระบุว่า แต่ละประเทศมีสิทธิ์ที่จะให้ความสำคัญกับเกษตรกรและอุตสาหกรรมภายในประเทศ ฟิลิปปินส์ได้ออกคำสั่งห้ามนำเข้าข้าวในเดือนกันยายนเพื่อรักษาเสถียรภาพราคาข้าวเปลือกหน้าฟาร์ม หลังจากที่เกษตรกรท้องถิ่นได้รับผลกระทบจากการนำเข้าข้าวราคาถูกที่ทำให้ผู้ค้าสามารถเสนอราคาที่ต่ำลงได้

ทั้งนี้ อินเดียกำลังพยายามขยายตลาดข้าวในตลาดฟิลิปปินส์ ก่อนหน้านี้ ผู้ส่งออกของอินเดียเสียเปรียบจากภาษีศุลกากรที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ผลิตในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แต่การปรับอัตราภาษีศุลกากรให้เท่าเทียมได้ช่วยให้เกิดความเท่าเทียมกัน

ผู้อำนวยการมูลนิธิพัฒนาการส่งออกข้าวบาสมาทิ (The Director of the Basmati Export Development Foundation) ได้เน้นย้ำถึงความแข็งแกร่งของอินเดียในฐานะประเทศมหาอำนาจทางการเกษตรระดับโลก โดยอ้างถึงสภาพภูมิอากาศและดินที่หลากหลยซึ่งเอื้อต่อการผลิตตลอดทั้งปี ด้วยมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรทั่วโลก 5.1 หมื่นล้านดอลลาร์ อินเดียมีเป้าหมายที่จะใช้ประโยชน์จากศักยภาพนี้เพื่อจัดหาผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายให้กับฟิลิปปินส์ ไม่ใช่แค่ข้าวเท่านั้น

แม้ว่าอินเดียจะยินดีที่จะรองนกว่าการระงับการนำเข้าจะสิ้นสุดลง แต่อินเดียก็กำลังสำรวจแนวทางการร่วมมืออื่นๆ ซึ่งรวมถึงการแบ่งปันเทคโนโลยีและโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเพื่อประโยชน์ของทั้งสอง

ประเทศ โดยได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการทำความเข้าใจความต้องการเฉพาะของตลาดฟิลิปปินส์ผ่านการมีส่วนร่วมแบบธุรกิจต่อธุรกิจเพื่อขยายความสัมพันธ์ทางการค้า

ความสัมพันธ์ทวิภาคีกำลังแข็งแกร่งขึ้น โดยประธานาธิบดีฟิลิปปินส์กำหนดเดินทางเยือนอินเดียในเดือนสิงหาคม ซึ่งตอกย้ำถึงความร่วมมือที่เติบโตอย่างต่อเนื่องระหว่างสองประเทศ

สำนักข่าว bne IntelliNews รายงานว่า รัฐบาลอินเดียกำลังพิจารณาลดราคาสำรองของข้าว (the reserve price of rice) สำหรับผู้ซื้อเอกชนภายใต้โครงการขายข้าวตลาดเปิด (OMSS) เพื่อกระตุ้นการส่งออกท่ามกลางปริมาณข้าวในคลังที่สูงและความเสียหายจากอุทกภัยในรัฐปัญจาบ ซึ่งมาตรการนี้มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการส่งออกกับไทยและเวียดนาม

ปัจจุบันราคาสำรองข้าว กำหนดไว้ที่ 28,000 รูปีอินเดีย/ตัน (317 ดอลลาร์สหรัฐ/ตัน) และอาจลดลงเหลือ 24,000-26,000 รูปีอินเดีย/ตัน (252-273 ดอลลาร์สหรัฐ/ตัน) หลังจากการหารือกับสมาพันธ์โรงสีข้าวแห่งอินเดีย (the Indian Millers' Confederation) เมื่อวันที่ 5 กันยายน 2568

มาตรการนี้อาจส่งผลให้ราคาข้าวในตลาดท้องถิ่นลดลงประมาณ 10 ดอลลาร์สหรัฐ/ตันในอีกไม่กี่สัปดาห์ข้างหน้า ปัจจุบัน ข้าวขาว 25% (25% white rice) จำหน่ายผ่านโครงการ OMSS ในรัฐकर्णाटकและรัฐคุชราต (Karnataka and Gujarat) ในราคา 28,000 รูปีอินเดีย/ตัน หรือสูงกว่า หากดำเนินการดังกล่าว ราคาส่งออกข้าวขาว 5% (5% white rice) อาจลดลงเหลือ 350 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน (FOB) ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อข้าว 5% (PB 5% rice) ของอินเดียด้วย

ทั้งนี้คาดการณ์ว่าการส่งออกข้าวของอินเดียจะอยู่ที่ 24.5 ล้านตันในปีการตลาด 2568-2569 เพิ่มขึ้น 2% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ขณะเดียวกัน อุทกภัยครั้งใหญ่ในรัฐปัญจาบ ซึ่งเป็นรัฐสำคัญที่ผลิตธัญพืช ได้ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมากต่อพืชผลทางการเกษตร ทำให้รัฐบาลต้องเร่งเข้าแทรกแซงตลาด

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า ฝนตกหนักและน้ำท่วมในอินเดียและปากีสถาน ซึ่งเป็นพื้นที่เพาะปลูกข้าวบาสมาดิ ทำให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับผลผลิตข้าวบาสมาดิคุณภาพสูงที่ลดลง ส่งผลให้ราคาข้าวพุ่งสูงขึ้น

รัฐปัญจาบและรัฐหริยาณา (Punjab and Haryana) ซึ่งเป็นรัฐหลักที่ปลูกข้าวบาสมาดิของอินเดีย ซึ่งผลิตข้าวบาสมาดิมากกว่า 80% ของประเทศ และรัฐปัญจาบของปากีสถาน (Punjab province) ซึ่งผลิตข้าวบาสมาดิถึง 90% ของผลผลิตข้าวทั้งหมด ได้รับผลกระทบจากแม่น้ำที่เอ่อล้นในช่วงปลายเดือนสิงหาคมและต้นเดือนกันยายน

พืชผลทางการเกษตร เช่น ข้าวเปลือก ฝ้าย พืชตระกูลถั่ว อ้อย และผักในพื้นที่เพาะปลูกขนาดใหญ่ ได้รับความเสียหายก่อนการเก็บเกี่ยว แม้ว่าจะมีการคาดการณ์ว่าความเสียหายจะรุนแรง แต่ผู้เชี่ยวชาญกล่าวว่าผลกระทบจะยังคงจำกัดอยู่ หากไม่มีฝนตกหนักอีกต่อไป

กระทรวงเกษตรและสวัสดิการเกษตรกร (the Ministry of Agriculture & Farmers Welfare) ได้เผยแพร่ข่าวประชาสัมพันธ์ ซึ่งระบุว่า ณ วันที่ 5 กันยายน 2568 พื้นที่ปลูกข้าวฤดูหลัก (Kharif crop) เพิ่มขึ้น 4.68% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า อยู่ที่ 43.828 ล้านเฮกตาร์ (ประมาณ 273.925 ล้านไร่) ซึ่งการเพิ่มขึ้นนี้เป็นผลมาจากปริมาณฝนมรสุมที่สูงกว่าปกติในปี

กรมอุตุนิยมวิทยาอินเดีย (the India Meteorological Department (IMD)) ระบุว่า ระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน ถึง 8 กันยายน 2568 ปริมาณน้ำฝนมรสุมสะสมเฉลี่ยทั่วอินเดียอยู่ที่ 819.8 มิลลิเมตร ซึ่งสูงกว่าปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยระยะยาว (the long-period average) ที่ 754.5 มิลลิเมตร ประมาณ 8.65%

สำนักข่าว The Hindu Business Line รายงานโดยคาดว่าผลผลิตข้าวฤดูนาปีหรือ Kharif crop (India's kharif rice production) ของอินเดียในปี 2568 จะลดลงเล็กน้อยเหลือประมาณ 120-121 ล้านตัน เมื่อเทียบกับ 121.85 ล้านตันในปีก่อน ซึ่งการลดลงนี้เกิดขึ้นแม้ว่าพื้นที่เพาะปลูกจะเพิ่มขึ้น 5% แต่เพราะเป็นผลมาจากน้ำท่วมในรัฐปัญจาบและการขาดแคลนปุ๋ยยูเรียในเดือนสิงหาคม ซึ่งส่งผลกระทบต่อการใช้ปุ๋ยของพืชในช่วงสำคัญ

รัฐปัญจาบอาจเผชิญกับผลผลิตลดลง 20% โดยอาจสูญเสียผลผลิตมากถึง 6 ล้านตัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งส่งผลกระทบต่อผลผลิตข้าวบาสมาดิในรัฐปัญจาบและรัฐหaryana (Punjab and Haryana) ขณะที่รัฐเตลังคานา และรัฐกรณาฏกะ (Telangana and Karnataka) ก็เผชิญกับภาวะชะงักงันจากฝนตกหนัก ปัญหาการจัดการน้ำ และการขาดแคลนปุ๋ยยูเรีย

อย่างไรก็ตาม คาดว่ารัฐอุตตรประเทศ (Uttar Pradesh) จะมีฤดูกาลเพาะปลูกที่แข็งแกร่ง โดยคาดว่าจะมีผลผลิตมากกว่า 21 ล้านตัน เนื่องจากปริมาณน้ำฝนที่ดีและพื้นที่เพาะปลูกส่วนใหญ่ได้รับการชลประทาน ขณะที่รัฐเบงกอลตะวันตก (West Bengal) กำลังมุ่งหน้าสู่การเก็บเกี่ยวข้าวสูงสุดเป็นประวัติการณ์ โดยทำสถิติพื้นที่เพาะปลูกข้าวได้เกินเป้าหมายที่ตั้งไว้ถึง 4.3 ล้านเฮกตาร์

ด้านกระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA) คาดการณ์ว่าอินเดียจะมีผลผลิตข้าวสูงสุดเป็นประวัติการณ์ถึง 151 ล้านตัน (ในช่วงฤดูฝน (kharif) ฤดูนาปรัง (rabi) และฤดูร้อน (summer seasons)) แม้วานักวิเคราะห์จะมีความเห็นที่แตกต่างกันว่าบรรลุเป้าหมายนี้หรือไม่

ในขณะที่ผู้ส่งออกบางรายคาดว่าผลผลิตของรัฐทางตอนใต้จะช่วยชดเชยการขาดทุนของรัฐปัญจาบได้ แต่บางรายคาดการณ์ว่าผลผลิตจะสูงถึง 135 ล้านตัน โดยคำนึงถึงสภาพการเพาะปลูกที่ดีในพื้นที่อื่นๆ

สำนักข่าว The Hindu Business Line รายงานว่า ประเทศสหรัฐอเมริกาและปารากวัยได้แสดงความกังวลต่อองค์การการค้าโลก (at the World Trade Organization; WTO) เกี่ยวกับการตัดสินใจของอินเดียที่จะปรับขึ้นราคาขั้นต่ำเพื่อสนับสนุนข้าว (increase the Minimum Support Price; MSP) ในปี 2568 แม้ว่าอินเดียจะรายงานว่าจะมีผลผลิตข้าวสูงสุดเป็นประวัติการณ์ ท่ามกลางการส่งออกที่พุ่งสูงขึ้น และปริมาณข้าวสำรองมหาศาล

ประเด็นนี้จะได้รับการหารือในการประชุมคณะกรรมการเกษตรของ WTO (the WTO's Committee on Agriculture meeting) ในวันที่ 25-26 กันยายน 2568 นี้ พร้อมกับประเด็นนโยบายการค้าอื่นๆ

ทั้งนี้ อินเดียได้ปกป้องโครงการ MSP ของตนว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสนับสนุนเกษตรกรรายย่อย การเลี้ยงดูคนยากจน และการสร้างความมั่นคงด้านอาหารทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (Least Developed Countries; LDCs)

อย่างไรก็ตาม สหรัฐอเมริกาและปารากวัยโต้แย้งว่าปริมาณการจัดซื้อและการบริหารจัดการกับข้าวสำรองของอินเดียสำหรับวัตถุประสงค์ที่ไม่ใช่อาหาร เช่น การผลิตเอทานอล นั้นมีมากกว่าความต้องการด้านความมั่นคงทางอาหาร

ประเด็นสำคัญที่เอกสารฉบับนี้นำเสนอ ได้แก่

- อินเดียได้ยกเลิกข้อจำกัดการส่งออกข้าว ส่งผลให้การส่งออกข้าวพุ่งสูงขึ้นเป็นประวัติการณ์ที่ 22.5 ล้านตันในปี 2568 ส่งผลให้ราคาข้าวโลกลดลงอย่างมาก รวมถึงราคาข้าวขาวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดิ (non-basmati rice) ของปากีสถานที่ลดลง 200 ดอลลาร์สหรัฐต่อตันในช่วงข้ามคืน

- ผลผลิตข้าวของอินเดียในปี 2567/2568 อยู่ที่ 149.1 ล้านตัน สูงกว่าความต้องการภายในประเทศที่ 120.7 ล้านตัน

- องค์การอาหารแห่งอินเดีย (The Food Corporation of India; FCI) มีสต็อกข้าวจำนวน 59.5 ล้านตัน ณ วันที่ 1 มิถุนายน 2568 ซึ่งสูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ ณ วันที่ 1 กรกฎาคมถึง 4 เท่า

- มีการจัดสรรข้าวจำนวน 5.2 ล้านตันสำหรับการผลิตเอทานอล ซึ่งถือเป็นสถิติสูงสุด

สหรัฐอเมริกาและปารากวัยตั้งคำถามว่าอินเดียจะยังคงเรียกร้องสิทธิประโยชน์ภายใต้ “มติระหว่างกาล บาหลี” (the Bali Interim Decision) ต่อไปได้อย่างไร เนื่องจากผลผลิตและการส่งออกที่เพิ่มขึ้นของประเทศที่สูงเป็นประวัติการณ์ ซึ่งข้อกำหนดนี้ (the Bali Interim Decision) อนุญาตให้ประเทศต่างๆ สามารถดำเนินการเกินขีดจำกัดการใช้เงินอุดหนุนตามกฎหมายขององค์การการค้าโลก (WTO) ชั่วคราว เพื่อวัตถุประสงค์ด้านความมั่นคงทางอาหาร

ขณะที่อินเดียยืนยันว่าไม่ได้มีการส่งออกข้าวจากสต็อกข้าวที่รัฐบาลดำเนินการจัดซื้อ และมีการปฏิบัติตามข้อกำหนดการแจ้งเตือนขององค์การการค้าโลก (WTO) ซึ่งการอภิปรายนี้สะท้อนให้เห็นถึงความตึงเครียดที่เพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับการอุดหนุนสินค้าเกษตรและผลกระทบต่อตลาดข้าวโลก

จากรายงานของสำนักข่าว Bloomberg และ The Financial Times ระบุว่าความพยายามของอินเดียในการสรุปข้อตกลงการค้าเสรี (free trade agreement; FTA) กับสหภาพยุโรปต้องหยุดชะงักลง เนื่องจากข้อพิพาทกับปากีสถานเกี่ยวกับสถานะสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (the geographical indication; GI) ของข้าวบาสมาดิ

ทั้งสองประเทศ ซึ่งเป็นผู้ผลิตข้าวพันธุ์พรีเมียม กำลังแข่งขันกันเพื่อสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการใช้ฉลากบาสมาดิในตลาดสหภาพยุโรป การระบุ GI ของข้าวบาสมาดิจะช่วยให้อินเดียสามารถขายข้าวบาสมาดิได้ในราคาที่สูงขึ้นและครองส่วนแบ่งตลาดได้มากขึ้น

อินเดียรอม่า 7 ปีกว่าสำหรับการที่จะให้สหภาพยุโรปอนุมัติคำขอ ในขณะที่ปากีสถานได้ยื่นคำร้องคู่แข่งในปี 2566 ซึ่งรวมถึง 4 เขตในแคชเมียร์ที่ปากีสถานปกครอง

ดังนั้น การอนุมัติคำร้องของปากีสถานจึงอาจถือได้ว่าเป็นการยอมรับอำนาจอธิปไตยเหนือดินแดนที่เป็นข้อพิพาท ซึ่งเป็นขั้นตอนที่อินเดียจะปฏิเสธ ส่งผลให้สหภาพยุโรปตกอยู่ในภาวะกลืนไม่เข้าคายไม่ออกทางการทูต

ข้าวบาสมาดิมีความสำคัญทางวัฒนธรรมและมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างลึกซึ้งสำหรับทั้งสองประเทศ ด้วยราคาที่สูงกว่าข้าวทั่วไปประมาณ 200–300 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ซึ่งเป็นรายได้สำคัญสำหรับเกษตรกรและผู้ส่งออก

หากอินเดียได้รับสิทธิแต่เพียงผู้เดียว ผู้ส่งออกของปากีสถานอาจสูญเสียสิทธิในการใช้ชื่อบาสมาดิ ในสหภาพยุโรป ซึ่งจะนำไปสู่ความสูญเสียทางการเงินครั้งใหญ่และความสามารถในการแข่งขันที่ลดลง

ในอดีต อินเดียและปากีสถานเคยร่วมมือกันเพื่อขัดขวางไม่ให้บริษัท RiceTec ในสหรัฐอเมริกาอ้างสิทธิในข้าวบาสมาดิ แต่ความร่วมมือกลับล้มเหลวท่ามกลางความตึงเครียดทางการเมืองที่เพิ่มสูงขึ้น

ส่งผลให้สหภาพยุโรปต้องระมัดระวังในการดำเนินการ และจนกว่าข้อพิพาทจะได้รับการแก้ไข ข้อตกลงการค้าก็ยังคงอยู่ในสภาพที่ไม่แน่นอน ส่งผลให้ผลประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้นกับภาคธุรกิจและผู้บริโภคทั้งสองฝ่ายต้องล่าช้าออกไป

ที่มา Oryza.com

บังกลาเทศ

สำนักข่าว The Business Standard รายงานว่า รัฐบาลบังกลาเทศประสบความสำเร็จครั้งประวัติศาสตร์ในโครงการจัดซื้อข้าวสารฤดูโบโร (Boro crop) ปี 2568 ด้วยการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

กระทรวงอาหาร (the Food Ministry) รายงานว่า รัฐบาลสามารถจัดหาข้าวเปลือกได้ 376,942 ตัน เกินเป้าหมายที่ตั้งไว้ 26,942 ตัน รองลงมาคือข้าวเหนียว (parboiled rice) 1.406 ล้านตัน และข้าวขาว (atap rice) 51,307 ตัน ซึ่งสูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้เล็กน้อย โดยราคาจัดซื้อข้าวเปลือกอยู่ที่กิโลกรัมละ 36 টাকা และข้าวสารกิโลกรัมละ 49 টাকা

แม้จะมีการจัดซื้อข้าวสารครั้งประวัติศาสตร์และผลผลิตข้าวที่อุดมสมบูรณ์ แต่ราคาข้าวในประเทศก็ยังคงสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากความคาดหวัง ตั้งแต่เดือนสิงหาคมปีที่แล้ว ราคาข้าวได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แม้เป็นช่วงสูงสุดของฤดูเก็บเกี่ยวข้าวอามานและโบโร (Aman and Boro harvest seasons) ซึ่งปัจจุบันผู้บริโภคจ่ายเงินเพิ่มขึ้น 5-17 টাকাต่อกิโลกรัมเมื่อเทียบกับปีที่แล้ว

กองเศรษฐกิจศาสตร์ทั่วไปของคณะกรรมการวางแผน (The Planning Commission's General Economics Division) รายงานว่า สัดส่วนของข้าวต่อเงินเพื่อด้านอาหารเพิ่มขึ้นจาก 40% ในเดือนพฤษภาคม เป็น 51.55% ในเดือนกรกฎาคม โดยราคาข้าวสารคุณภาพดี ข้าวสารคุณภาพปานกลาง และข้าวสารเกรดทั่วไปล้วนปรับตัวสูงขึ้น

ที่น่าสังเกตคือ ข้าวสารคุณภาพปานกลาง และข้าวสารเกรดทั่วไปที่มีการบริโภคมากที่สุดกำลังเผชิญกับภาวะเงินเฟ้อสองหลักนับตั้งแต่เดือนธันวาคม ซึ่งบั่นทอนความหวังที่ว่าผลผลิตข้าวโบโรที่แข็งแกร่งจะช่วยรักษาเสถียรภาพราคาข้าวและลดแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ

ที่มา *Oryza.com*

ปากีสถาน

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า ฝนตกหนักและน้ำท่วมในอินเดียและปากีสถาน ซึ่งเป็นพื้นที่เพาะปลูกข้าวบาสมาดิ ทำให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับผลผลิตข้าวบาสมาดิคุณภาพสูงที่ลดลง ส่งผลให้ราคาข้าวพุ่งสูงขึ้น

รัฐปัญจาบและรัฐหริยาณา (Punjab and Haryana) ซึ่งเป็นรัฐหลักที่ปลูกข้าวบาสมาดิของอินเดีย ซึ่งผลิตข้าวบาสมาดิมากกว่า 80% ของประเทศ และรัฐปัญจาบของปากีสถาน (Punjab province) ซึ่งผลิตข้าวบาสมาดิถึง 90% ของผลผลิตข้าวทั้งหมด ได้รับผลกระทบจากแม่น้ำที่เอ่อล้นในช่วงปลายเดือนสิงหาคมและต้นเดือนกันยายน

พืชผลทางการเกษตร เช่น ข้าวเปลือก ฝ้าย พืชตระกูลถั่ว อ้อย และผักในพื้นที่เพาะปลูกขนาดใหญ่ ได้รับความเสียหายก่อนการเก็บเกี่ยว แม้ว่าจะมีการคาดการณ์ว่าความเสียหายจะรุนแรง แต่ผู้เชี่ยวชาญกล่าวว่าผลกระทบจะยังคงจำกัดอยู่ หากไม่มีฝนตกหนักอีกต่อไป

ทั้งนี้ ปากีสถานประเมินว่าความเสียหายของพืชผลจะอยู่ที่ประมาณ 20% ส่งผลให้ผู้ค้าปรับขึ้นราคาข้าวบาสมาดิอีก 50 ดอลลาร์สหรัฐต่อตันในสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาอาจสูงขึ้นอีกหากปัญหาการขาดแคลนข้าวยังคงมีอยู่ อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่อุตสาหกรรมบางคนเชื่อว่าการเพิ่มขึ้นนี้เป็นเพียงชั่วคราว และจะคงที่เมื่อผลผลิตใหม่ออกสู่ตลาด

ด้านสมาคมผู้ส่งออกข้าวแห่งปากีสถาน (the Rice Exporters Association of Pakistan; REAP) ประเมินว่าอุทกภัยที่เกิดขึ้นเมื่อเร็วๆ นี้ในรัฐปัญจาบส่งผลกระทบต่อพื้นที่ปลูกข้าวของจังหวัดเพียงประมาณ 10-12% เท่านั้น โดยปฏิเสธข้อกล่าวอ้างเกี่ยวกับความเสียหายอย่างกว้างขวาง

นาย Javed Jilani รองประธานอาวุโสของสมาคมกล่าวว่า แม้ว่าบางพื้นที่จะได้รับความเสียหาย แต่น้ำส่วนเกินอาจเป็นประโยชน์ต่อการเพาะปลูกข้าวในพื้นที่ที่เคยประสบปัญหาขาดแคลนน้ำ ซึ่งอาจช่วยเพิ่มผลผลิตได้ โดยอุทกภัยส่งผลกระทบต่อพื้นที่เพาะปลูกประมาณ 600,000-700,000 เอเคอร์ ซึ่งเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับการประเมินของทั้งทางการและหน่วยงานอิสระ แต่ยังไม่ปฏิเสธรายงานที่ว่าข้าวเสียหายไป 60%

สมาคมฯ ยังเตือนว่าข้อมูลเท็จเกี่ยวกับผลผลิตข้าวของปากีสถานอาจส่งผลกระทบต่อผู้ซื้อต่างชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่ออินเดียเสนอขายข้าวในราคาที่ต่ำกว่า

ที่มา *Oryza.com*

สหภาพยุโรป

สหภาพยุโรป (the European Union; EU) รายงานว่า การนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2025/26 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2568-31 สิงหาคม 2569) ในช่วงวันที่ 1-9 กันยายน 2568 มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 52,311 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 43.5% เมื่อเทียบกับจำนวน 36,430 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 10,098 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 503.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,673 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้าจำนวน 42,213 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 21.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 34,757 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับข้าวหักนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 5,369 ตัน ลดลงประมาณ 71.9% เมื่อเทียบกับจำนวน 19,154 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 9 กันยายน 2568 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าว 38,693 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1-9 กันยายน 2568 ประเทศต่างๆ ที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย โปรตุเกส 8,493 ตัน สเปน 7,127 ตัน ฝรั่งเศส 6,683 ตัน เนเธอร์แลนด์ 6,574 ตัน อิตาลี 5,841 ตัน บัลแกเรีย 5,154 ตัน เยอรมนี 3,698 ตัน โปแลนด์ 3,284 ตัน เบลเยียม 1,595 ตัน สาธารณรัฐเชค 1,127 ตัน สวีเดน 478 ตัน เป็นต้น

ที่มา *Oryza.com*

สหรัฐอเมริกา

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า ในดีลการค้ากับญี่ปุ่น ประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ แห่งสหรัฐฯ ได้ลงนามคำสั่งบังคับใช้แล้วเมื่อวันพฤหัสบดีที่ 4 กันยายน 2568 เพื่อปรับลดภาษีนำเข้าธัญพืชญี่ปุ่นจากเดิม 27.5% เหลือ 15% ตามที่เคยประกาศไว้เมื่อเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา

ก่อนมาถึงวันทำให้ข้อตกลงสหรัฐกับญี่ปุ่นมีผลบังคับใช้ ต้องผ่านการเจรจาหลายเดือน ซึ่งการปรับลดภาษีนี้ จะมีผลบังคับใช้ภายใน 7 วัน หลังจากมีการประกาศคำสั่งอย่างเป็นทางการ โดยส่วนหนึ่งของมาตรการผ่อนปรนภาษี ยังมีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ 7 สิงหาคมอีกด้วย

ที่ผ่านมา ภาษีทรัมป์ ส่งผลกระทบอย่างหนักต่อผู้ผลิตธัญพืชญี่ปุ่น เมื่อเดือนที่แล้วโตโยต้าคาดว่าจะได้รับผลกระทบเกือบ 10,000 ล้านดอลลาร์ จากภาษีทรัมป์ที่ใช้กับธัญพืชที่นำเข้ามายังสหรัฐฯ

นายเรียวเซ อะกะซะวะ หัวหน้าผู้เจรจาการค้าของญี่ปุ่น โปสต์บน X เพื่อสะท้อนถึงการเจรจาการค้าที่ยืดเยื้อมานานหลายเดือนซึ่งสร้างความไม่พอใจให้กับฝ่ายการเมืองในรัฐบาล โดยในวันพฤหัสบดีที่ 4 กันยายน 2568 ถือเป็นการเดินทางครั้งที่ 10 ของเขามายังสหรัฐ เพื่อการเจรจา

ด้านบริษัทโตโยต้าระบุในแถลงการณ์โดยชื่นชมความพยายามของทรัมป์ในการบรรลุข้อตกลงการค้ากับญี่ปุ่น โดยระบุว่า แม้เกือบ 80% ของรถยนต์ที่โตโยต้าจำหน่ายในสหรัฐ ผลิตในอเมริกาเหนือ แต่กรอบความร่วมมือนี้ ช่วยสร้างความชัดเจนที่จำเป็นอย่างมาก

ในคำสั่งของทรัมป์ยังระบุว่า ญี่ปุ่นกำลังเดินหน้าเพื่อเร่งเพิ่มการจัดซื้อข้าวสหรัฐขึ้น 75% และซื้อสินค้าเกษตรของสหรัฐ รวมถึงข้าวโพด ถั่วเหลือง บัวย ไบโอบีโอทานอล และสินค้าอื่นๆ รวมมูลค่า 8,000 ล้านดอลลาร์ต่อปี

ตามข้อตกลงดังกล่าว ญี่ปุ่นจะซื้อเครื่องบินโบอิงจำนวน 100 ลำ และเพิ่มงบประมาณการป้องกันประเทศกับบริษัทสหรัฐจาก 14,000 ล้านดอลลาร์ เป็น 17,000 ล้านดอลลาร์ต่อปี

ขณะเดียวกัน ญี่ปุ่นก็ระบุเมื่อเดือนกรกฎาคมว่า สัดส่วนการนำเข้าข้าวสหรัฐ อาจเพิ่มขึ้นภายใต้กรอบความร่วมมือที่มีอยู่แล้ว แต่ข้อตกลงนี้ไม่ได้ทำลายภาคเกษตรของญี่ปุ่น

คำสั่งของทรัมป์เมื่อวันพฤหัสบดี ยังย้ำด้วยว่า รัฐบาลญี่ปุ่น ได้ตกลงที่จะลงทุนมูลค่า 550,000 ล้านดอลลาร์ในสหรัฐ ในโครงการที่รัฐบาลสหรัฐจะเป็นผู้คัดเลือก

ทั้งนี้ การค้าระหว่างสองประเทศมีมูลค่าเกือบ 230,000 ล้านดอลลาร์ในปี 2024 โดยญี่ปุ่นเกินดุลการค้ากับสหรัฐราว 70,000 ล้านดอลลาร์

แหล่งข่าวเปิดเผยว่า เป็นที่คาดว่า คำสั่งฝ่ายบริหารฉบับนี้ จะรวมข้อกำหนดที่ระบุด้วยว่า อัตราภาษี 15% ที่ตกลงกันในเดือนกรกฎาคม จะไม่นำไปบวกเพิ่มกับสินค้านำเข้าจากญี่ปุ่นที่เคยถูกเก็บภาษีในอัตราที่สูงกว่าอยู่แล้ว ขณะที่สินค้าที่เคยถูกเก็บภาษีน้อยกว่า 15% จะถูกปรับขึ้นมาเป็น 15%

ที่มา Oryza.com

บราซิล

หน่วยงาน Conab ซึ่งเป็นหน่วยงานด้านธัญพืชแห่งชาติของบราซิล (national grains agency) ระบุในรายงานติดตามผลการเกษตรประจำเดือนกันยายน 2568 (September 2025 Agricultural Monitoring Bulletin) คาดการณ์ว่าผลผลิตข้าวเปลือกของบราซิลในปีงบประมาณ 2567/68 จะอยู่ที่ 12.757 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 20.6% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า จากที่คาดการณ์ไว้ที่ 10.577 ล้านตันในปีงบประมาณ 2566/67 โดยผลผลิตในปีงบประมาณ 2567/68 สูงเป็นอันดับ 4 เท่าที่เคยมีการบันทึกมา

Conab คาดการณ์ว่าพื้นที่ปลูกข้าวของบราซิลในปีงบประมาณ 2567/68 จะอยู่ที่ 1.764 ล้านเฮกตาร์ ลดลงประมาณ 9.8% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า จาก 1.607 ล้านเฮกตาร์ในปีงบประมาณ 2566/67

ขณะเดียวกันก็คาดการณ์ผลผลิตข้าวเปลือกต่อพื้นที่ (paddy yield) ของบราซิลในปี 2567/68 อยู่ที่ 7.232 ตันต่อเฮกตาร์ เพิ่มขึ้นประมาณ 9.86% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า จาก 6.583 ตันต่อเฮกตาร์ในปี 2566/67

Conab คาดการณ์ปริมาณข้าวคงเหลือ (rice ending stocks) ของบราซิลในปี 2567/68 อยู่ที่ 2.053 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 4.13 เท่า จากประมาณการ 496,800 ตันในปี 2566/67

ทางด้านสถาบันภูมิศาสตร์และสถิติบราซิล (the Brazilian Institute of Geography and Statistics; IBGE) ระบุในรายงานผลผลิตธัญพืช พืชตระกูลถั่ว และเมล็ดพืชน้ำมัน ประจำเดือนสิงหาคม 2568 (August 2025

report for cereals, legumes, and oilseeds production) โดยคาดการณ์ว่าผลผลิตข้าวเปลือกของบราซิลในปีงบประมาณ 2568 จะเพิ่มขึ้น 17.2% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า เป็น 12.412 ล้านตัน

การเพิ่มขึ้นของผลผลิตนี้เป็นผลมาจากพื้นที่เก็บเกี่ยวที่เพิ่มขึ้น 11.2% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า เป็น 1.749 ล้านเฮกตาร์ ขณะเดียวกัน IBGE ยังคาดการณ์ว่าผลผลิตข้าวเปลือกต่อพื้นที่ (paddy yield) ในปี 2568 จะเพิ่มขึ้น 5.4% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า เป็น 7.095 ตันต่อเฮกตาร์

ในเดือนสิงหาคม 2568 IBGE ได้ปรับเพิ่มประมาณการผลผลิตข้าวเปลือกของบราซิลในปี 2568 จากประมาณการเดิมในเดือนกรกฎาคม 2568 ที่ 12.467 ล้านตัน และ IBGE ปรับลดคาดการณ์พื้นที่ปลูกข้าวของประเทศในปี 2568 ลงเล็กน้อย เหลือ 1.749 ล้านเฮกตาร์ จากที่คาดการณ์ไว้ในเดือนกรกฎาคม 2568 ที่ 1.752 ล้านเฮกตาร์ นอกจากนี้ IBGE ยังปรับลดคาดการณ์ผลผลิตข้าวเปลือกต่อพื้นที่ (paddy yield) ของประเทศในปี 2568 ลงเล็กน้อย เหลือ 7.095 ตันต่อเฮกตาร์ จากที่คาดการณ์ไว้ในเดือนกรกฎาคม 2568 ที่ 7.114 ตันต่อเฮกตาร์
ที่มา *Oryza.com*

